

50 de ani de Școală la Eforie Nord 1963-2013

Această broșură este dedicată profesorilor și elevilor care, prin entuziasmul, înțelepciunea, curiozitatea, dragostea și nețărmurita lor răbdare au dat viață Școlii timp de o jumătate de veac.

Colectivul de redacție

Director prof. Iuliana Neacșu

Prof. Florina Șerbu

Prof. învă. primar Stela Vârgoliu

Prof. învă. primar Nela Gani

Eforie Nord, mai 2013

Scurt istoric

“Nimic serios nu se poate întreprinde pentru o lucrare durabilă și completă fără o colaborare sinceră a tuturor care aparțin școlii în orice calitate ar fi.”

SPIRU HARET

Nimic nu poate exista fără istorie. Oamenii sunt ceea ce a făcut din ei istoria, tradiția, trecerea timpului.

Această lucrare o dedicăm tuturor cadrelor didactice, personal auxiliar și administrativ care și-au dedicat activitatea comunității locale, educând generații de copii, deschizându-le porțile spre cultură și trezindu-le interesul pentru cunoaștere, generații care trecând prin această școală au dat valoare acestei instituții.

În paginile ei rememorăm fapte, oameni, realizări cu care ne mândrim și care ilustrează efortul susținut al tuturor: directori, învățători, profesori, elevi, părinți, comunitate pentru ridicarea prestigiului școlii și implicit al orașului. Timpul nu le-a alterat sensurile. Peste ani, imagini proiectate pe ecranul memoriei recompun existența unui spațiu de suflet.

Cadrelor didactice care au trecut prin această școală au luat ce a fost bun de la înaintașii lor, au continuat tradiția școlii, “calitate și seriozitate”, au căutat să învingă greutățile inerente ivite în activitatea de educație, aducându-și aportul la răspândirea științei de carte în rândul generațiilor, în funcție de chemarea pe care o are fiecare, raportat la cerințele societății într-o continuă transformare.

Încercarea noastră de elaborare a unei scurte Monografii a Școlii Gimnaziale Nr. 1 Eforie Nord este un pas modest spre a ilustra eforturile și profesionalismul oamenilor școlii de ieri și de astăzi, un simbol al recunoștinței și aprecierii muncii acestora.

O dedicăm împlinirii a 50 de ani de existență și consecvență în munca educativă de calitate.

Dacă am reușit să surprindem esența acestui zbor neconținut spre tarâmul încă neatins al Absolutului, veți hotărî dumneavoastră - cei care i-ați trecut pragul ca elevi sau ca profesori.

Din istoria de început a oraşului nostru

Staţiunea îşi datorează existenţa, efectelor curative ale lacului Techirghiol. Construcţiunile încep în anul 1893, când Eforia Spitalelor Civile din capitală cumpără terenul necesar construirii primului stabiliment balnear pentru copii.

Potrivit planului întocmit în anul 1894, într-un spaţiu cu totul arid, aproape fără nici o vegetaţie, fără nici un adăpost, terenul viitoarei asezări este parcelat conturându-se vatra Eforiei, perimetrul cuprinzând şi o proiectată şcoală. În 2-3 ani zona îşi schimbă aspectul prin plantaţii de salcâmi şi pini.

În anul 1901 se construieşte, de către Eforia Spitalelor Civile, un stabiliment sanatorial rezervat copiilor, iar alt stabiliment pe malul Lacului Techirghiol.

Până în anul 1908 când s-au construit primele vile, bolnavii au fost adăpostiţi în corturi. Scriitorul constănţean Ioan Adam descrie astfel aspectul Eforiei în anul 1908 :

“Plantaţiunile statului şi ale Eforiei înverzesc înainte în pâlcuri frăgezite ce-ţi răcoresc privirea şi te aşteaptă cu umbra lor, ca nişte prieteni ieşiţi în cale. Trecem pe lângă sanatoriul de copii al Eforiei, ca pe lângă un parc îngrijit, care îşi ascunde vilelele în belşugul frunzelor. ‘

Extinderea staţiunii s-a produs după anul 1920. Sanatoriu « Grand » construit în anul 1909 este treptat înconjurat de vile.

Între anii 1925-1931 s-au construit clădiri cochete. Din anul 1927 se organizează tabere de vară sub denumirea Asociaţia « Prietenii Mării ». Numărul vilegiaturiştilor a crescut de la 342 în anul 1927 la 1000 în anul 1935 sosiţi din Cehoslovacia, Polonia, SUA, Ungaria şi Orientul Mijlociu.

Primele hoteluri construite aici au fost « Neptun » în anul 1931 şi Belona în anul 1934. În apropierea Lacului Belona la « Plaja Nouă » se înalţă vila « Cetatea de Nisip » în anul 1935. De la 1 noiembrie 1938 Eforie devine comună urbană, iesind din administraţia oraşului Techirghiol.

În anul 1933 se fac lucrări de canalizare, de îndiguire şi consolidare a malurilor, de electrificare, de întreţinere a reţelei de strazi (10 km).

În anul 1936 este elaborat « Regulamentul pentru construcţii şi alinieri al oraşului Eforie », iar în anul 1939 este adoptat un plan de sistematizare a staţiunii.

Din anul 1936 stațiunea beneficiază de o uzină electrică. Construcțiile moderne încep să se realizeze după anul 1958 când se construiesc hotelurile –Brad, Bega și restaurantul Neon.

Hotelurile Felix, Azur, Diana și Union se ridică în anul 1958.

Lucrările de consolidare și modernizare a falezei, între anii 1955-1959, dau posibilitatea lansării unor noi construcții – restaurantul Debarcader – 1959, complexul hotelier dintre strada Brizei și B-dul Ovidiu între anii 1958-1959, hotelurile Sport, Lira, Arta în perioada 1963-1964, hotelurile Minerva și Venus în anii 1965-1966. În anul 1966 este realizat hotelul Europa și complexul comercial.

Baza turistică este completată în anul 1968 cu restaurantele Rapsodia și Iunion, iar între 1969-1970 căsuțele complexului Dunărea-Marea Neagră, restaurantul Nunta Zamferei și hotelul Selena.

Ultimii ani în care sunt realizate construcții ample sunt 1975 –hotelul Petrolul și Traian. Anul 1972 rămâne un an important în istoria orașului deoarece în acest an este inaugurat sanatoriul Balnear și Complexul hotelier Meduza, Delfinul și Steaua de Mare, amplasate pe faleza de Nord a stațiunii.

Stațiunea și-a câștigat un renume internațional, beneficiind de existența lacului Techirghiol, cu efectele sale tămăduitoare.

Un oraș, o școală, o viață

Viața mea în această stațiune este legată în cea mai mare parte a ei de școală. Născută în anul 1956 într-un sat din județul Teleorman, am venit împreună cu familia căreia colectivizarea îi luase toată agoniseala, în acest capăt de țară, în anul 1959.

Poate tot ce am realizat în viață îi datorez tatălui meu, Șurghie Ion, care a petrecut 7 ani în uniformă militară – doi ani de armată și alți 5 ani de concentrare și război, din care s-a întors cu pieptul plin de medalii de pe ambele fronturi, a muncit mai departe pământul dar, atunci când nu a mai văzut clar viitorul la țară, a avut curajul de a lăsa în urmă o întregă filozofie de viață și a căuta un alt univers mai bun pentru copiii lui.

Eram la vârsta când începi să conștientizezi, să descoperi lumea, să înveți. Norocul meu! M-am trezit într-un loc minunat și primitiv, care și el, ca și mine, era în plină transformare, Eforie Nord.

1963, anul inaugurării noii clădiri a Școlii cu clasele I-VIII, anul când, mică și timidă am intrat în clasa I la clasa d-lui învățător Tartacran Dan, cel care mi-a pus tocul în mână și m-a învățat să descopăr pas cu pas tainele abecedarului și ale aritmeticii. Am fost fascinată de lumea cărților, am acumulat tot ce am putut. În ciclul gimnazial m-am întâlnit cu oameni ai școlii de înaltă valoare care mi-au influențat decizia de mai târziu: Oprișan Georgeta, profesoară de Limba și literatura română și Moraru Rodica, profesoară de Matematică de al căror tact pedagogic și mod de a ne preda eram fascinată. În mod sigur, acești trei oameni ai școlii mi-au influențat orientarea profesională de mai târziu, Liceul pedagogic Constanța, clasa de învățători, pe care am absolvit-o în anul 1976, primind repartiție la Școala 17 Constanța, unde am funcționat timp de 14 ani.

În anul 1990 am decis să mă întorc în această școală, dar de această dată la catedră, cu gândul de a le insufla și micilor mei elevi dorința de a performa.

Am avut mari emoții pentru că am devenit colegă de catedră cu profesorii care mi-au îndrumat mie pașii în copilărie, Moraru Rodica, Bălașa Dumitru, Ionescu Eugenia, Gheorghina Maria, dar și cu alți colegi de valoare care au luptat pentru ridicarea prestigiului școlii. De atunci și până astăzi, anul aniversar 2013, m-am străduit alături de colegii de mei, profesori și învățători să educ copiii acestei localități dragi mie, Eforie Nord.

Anul acesta, școala noastră împlinește o vârstă frumoasă care trebuie sărbătorită împreună cu toată comunitatea, mai ales că mulți dintre cetățenii acestui oraș au fost elevii școlii. Semicentenerul – o vârstă frumoasă, încărcată de multă muncă depusă atât de elevi pe de o parte cât și de dascăli pe de altă parte.

Prof. Stela Vârgoliu

Managementul școlii

Anul înființării școlii 1963, l-a avut la conducerea unității de învățământ nou înființate în funcția de director, pe inimosul învățător Tartacran Dan, om al școlii de o energie ieșită din comun. Cu vioara și arcușul în mână îi îndruma în același timp și pe cei care în anul inaugural pășiseră, la frumoasa vârstă de 7 ani în clasa I, preda și orele de muzică la clasele de gimnaziu.

1965 aduce ca director pe doamna profesoară de Limba și literatura română Oprișan Georgeta, dascăl de marcă al școlii noastre care a rămas în amintirea tuturor celor ce au trecut pragul școlii, ca elevi sau cadre didactice, drept un dascăl de înaltă valoare profesională și umană. Era la început de drum, când școala trebuia dotată cu materiale didactice necesare bunei desfășurări a activităților de învățare. Iubită de elevi și respectată de comunitate, domnia sa a dezvoltat baza materială a școlii, înființând laboratoarele de chimie, fizică, biologie unde se desfășurau lecții demonstrative cu materiale didactice adecvate unei mai bune înțelegeri a noțiunilor predate.

Cu tenacitate și dăruire a condus și îndrumat colectivul de dascăli ai școlii timp de 17 ani în două etape, școala devenind un nucleu al comunității.

În perioada dintre cele două mandate ale doamnei Oprișan Georgeta, școala a fost manageriată de un alt dascăl de onoare al școlii, doamna profesor de matematică Moraru Rodica, care prin exemplul personal a știut să mențină nivelul ridicat și spiritul competitiv al școlii, implicând elevii în numeroase olimpiade școlare care au adus rezultate notabile elevilor implicați.

Perioada 1984 – 1992, conducerea școlii a revenit unui alt dascăl al școlii, profesorul Dumitru Bălașa, ce a făcut parte din echipa „tinerilor” absolvenți de facultate care între anii 1965-1970 au fost repartizați la Școala cu clasele I-VIII din Eforie Nord, o perioadă pe care trebuie să o împărțim în două: 1984 – 1989 una destul de grea în care se dorea de către conducerea ceaușistă crearea “societății socialiste multilateral dezvoltate” și austeritatea a făcut să se simtă și în școală și perioada 1989 – 1992, perioadă istorică pentru țara noastră, în care revoluția a schimbat și a zguduit din temelii societatea românească. Acum începe și o schimbare a colectivului de cadre didactice datorat încheierii activității didactice prin pensionare a unora dintre dascălii școlii și venirea unui grup nou mai numeros. A fost și o perioadă de acomodare și de schimbare a curriculumului național.

Reforma în învățământ a vizat și managementul educațional. Numirea directorilor s-a făcut pe bază de concurs și contract pe o perioadă de 4 ani. Astfel, între anii 1992 și 2002, doamna Culea Joița, profesor de matematică al școlii a avut două mandate de director. Această perioadă s-a făcut remarcată prin coeziunea colectivului de cadre didactice al școlii, prin implicarea școlii în parteneriate cu alte instituții școlare, a elevilor în concursuri școlare și activități extrașcolare. Tot în această perioadă a început, timid dar hotărât munca de pionierat în introducerea calculatorului în activitatea didactică a școlii.

Pentru a putea aplica principiile reformei în învățământ, au fost urmate cursuri de management educațional care au sporit competențele dar și responsabilitățile directorilor care trebuiau să pună în aplicare în mod corect prevederile reformei.

2002 – 2008 managementul școlii a fost asigurat cu succes de doamna profesoară Șerbu Florina. Un management activ, plin de inițiative, deschis către noile tehnologii informatice care a adus schimbări notabile în oferta curriculumului la decizia școlii, prin înființarea primului cabinet de informatică, știind să atragă asociația părinților din școală în dotarea cu calculatoare. A inițiat cursuri de informatică în cadrul cărora cadrele didactice din școală au reușit să se familiarizeze cu diferite programe de operare pe calculator. A menținut prestigiul cadrelor didactice, angrenându-le și susținându-le în proiecte și programe educative de dezvoltare școlară și instituțională, proiecte naționale și internaționale.

Între anii 2008 – 2012, managementul școlii a fost preluat de un alt dascăl, prof. Gabriela Badea, venită cu forțe tinere și cu dragoste de școală care a știut să păstreze echilibrul colectivului de cadre didactice, a menținut ridicată ștacheta calității actului educativ, s-a implicat alături de colegi în munca educativă și nu a ezitat să le ceară sprijinul dacă a fost nevoie în rezolvarea unor probleme legate de școală.

Tinerețea atrage tinerețe. Doamna profesoară Neacșu Iuliana a fost numită în toamna anului 2012 în funcția de manager al școlii. Cu forțe noi, cu avântul tinereții, a adus un val de prospețime în colectivul școlii. Iubită de elevi și apreciată de colegi și părinți reușește să coordoneze tumultul de activități, sprijinită de colectivul de cadre didactice al școlii. Programul său managerial continuă linia de performanță impusă de predecesorii săi.

Evoluția colectivelor de elevi

Anul școlar	Număr de clase	Număr total de elevi
1963 - 1964	11	342
1964 – 1965	14	344
1965 – 1966	14	356
1966 – 1967	14	398
1967 – 1968	14	395
1968 – 1969	14	389
1969 – 1970	14	400
1970 – 1971	14	402
1971 – 1972	15	410
1972 – 1973	15	412
1973 – 1974	16	454
1974 – 1975	16	467
1975 – 1976	17	517
1976 – 1977	17	525
1977 – 1978	17	534
1978 – 1979	17	554
1979 – 1980	18	596
1980 – 1981	20	612
1981 – 1982	20	654
1982 – 1983	20	650
1983 – 1984	19	577
1984 – 1985	19	573
1985 – 1986	19	576
1986 – 1987	18	573
1987 – 1988	18	581
1988 – 1989	18	583
1989 – 1990	18	565
1990 – 1991	22	543
1991 – 1992	20	494

1992 – 1993	19	465
1993 – 1994	18	452
1994 – 1995	18	457
1995 – 1996	18	453
1996 – 1997	19	479
1997 – 1998	19	474
1998 – 1999	19	478
1999 – 2000	20	470
2000 – 2001	20	467
2001 – 2002	20	475
2002 – 2003	20	470
2003 – 2004	18	456
2004 – 2005	18	433
2005 – 2006	18	429
2006 – 2007	18	430
2007 – 2008	18	427
2008 – 2009	17	398
2009 – 2010	17	406
2010 – 2011	17	409
2011 – 2012	17	401
2012 – 2013	16	398

**Proiecte la Școala Eforie Nord
2002-2013**

Nr. crt.	Titlul proiectului	Tematica abordata	Parteneri implicati	Finantare	Coordonator si echipa de proiect	Nr. Elevi implicati	Nr. Cadre didactice implicate
1	Cultura si traditii Comenius 1	Interdisciplinar (istorie, geografie, viata cotidiana)	- “Volksschule Eussenheim” Germania -Collegio Michelle Coppino, Torino, Italia -Colegio Publico Cabuenes, Gijon, Spania	Agentia Nationala Socrates	Serbu Florina Culea Joita Vargoliu Stela	110	7
2	Vorbind cu si despre vecinii nostri	Istorie orala	ISE Bucuresti Colegiul “Mihai Eminescu” Bucuresti, Liceul sarbesc din Timisoara, Scolii din Republica Moldova, Serbia, Bulgaria si Muntenegru	Ambasada Norvegiei la Bucuresti	Serbu Florina Rizea Mihaela	80	2
3	Primavara in Europa	Integrarea Europeana	European Schoolnet Bruxelles	Fara finantare	Serbu Florina Mocanu Cornel Roxana Tudose	200	9
4	Black Sea Environmental Recovery Project- Public Involvement Black Sea Study Pack	Interdisciplinara (geografie, istorie, ecologie, viata cotidiana)	BSERP Istanbul ONG Mare Nostrum	Fara finantare	Serbu Florina Ciorabai Filiz	65	3
5	Infosea	Interdisciplinar (arte, informatica, limba si literatură)	PACO Bucuresti, Scoala nr.17 Bucuresti, Scoala “Stefan cel Mare” Focsani, Scoala “Stefan cel Mare” Galati, Scoala	Resurse proprii	Dumitrescu Marcela Vârgoliu Stela Gani Nela	60	5

			“Dan Barbilian” Constanta, Clubul elevilor Constanta, GRS “Carmen Sylva” Eforie Sud				
6	Piciul matematician	Stiinte	GRS “Carmen Sylva” Eforie Sud, Scoala Tuzla	Resurse proprii	Vargoliu Stela Dumitrescu Marcela Munteanu Luciana	43	7
7	Joc si comunicare	Interdiscipl inar (arte, informatica , limba si literature, geografie, istorie, stiinte)	PACO Bucuresti, , Scoala “Stefan cel Mare” Focsani,, Scoala “Dan Barbilian” Constanta, Clubul elevilor Constanta, GRS “Carmen Sylva” Eforie Sud	Resurse proprii	Vârgoliu Stela Dumitrescu Marcela Munteanu Luciana	20	3
8	Comunicare, colaborare, competitie	Interdiscipl inar (arte, informatica , limba si literature, istorie, geografie, viata cotidiana)	PACO Bucuresti, , Scoala “Stefan cel Mare” Focsani,, Scoala “Dan Barbilian” Constanta, Clubul elevilor Constanta, GRS “Carmen Sylva” Eforie Sud	Resurse proprii	Vârgoliu Stela Dumitrescu Marcela Munteanu Luciana Gani Nela	32	4
9.	Danubius Infokids	Interdiscipl inar (arte, informatica , limba si literature, geografie, istorie, stiinte)	PACO Bucuresti, , Scoala “Stefan cel Mare” Focsani,, Scoala “Dan Barbilian” Constanta, Clubul elevilor Constanta, GRS “Carmen Sylva” Eforie Sud	Resurse proprii	Vârgoliu Stela Dumitrescu Marcela Gani Nela	34	3
10 .	Let`s do it România	Voluntariat	Primăria Eforie, SC Polaris M Holding SRL Eforie		Vârgoliu Stela Doroș Monica Spătăriuc Liliana Gani Nela Paun Elisabeta Dumitrescu Marcela	130	10

					Stanoiev Cleopatra Șerbu Florina Badea Gabriela Neacșu Iuliana Avram Floriela		
11	Coastwatch	Voluntariat – monitorizarea plajelor	ONG Mare Nostrum		Ciorabai Filiz Vârgoliu Stela Gani Nela Păun Elisabeta Istrate Elena Spătăriuc Liliana Doroș Monica	122	7
12	Earth Hour	Voluntariat	Echipa WWF România		Vârgoliu Stela Neacșu Iuliana Badea Gabriela Șerbu Florina Ciorabai Filiz Păun Elisabeta Istrate Elena Mocanu Cornel Ganea Nicoleta	250	12
13	Copilul artist – Atelierul de creație	Proiect Educațional Regional Înscris în CAER 2013	Inspectoratul Județean Constanța Primăria orașului Eforie Casa de Cultură Eforie		Vârgoliu Stela Gani Nela Păun Elisabeta Dumitrescu Marcela	70	12

			Biserica ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului” S.C. Polaris M Holding SRL Eforie		Istrate Elena Doroș Monica		
--	--	--	--	--	-------------------------------------	--	--

Oamenii școlii

Dascălii

Ca oameni ai școlii suntem conștienți de datoria pe care fiecare dintre noi o are către instituțiile care ne-au format, "ne-au făcut oameni" și ne-au dat un rost în viață.

Cu toții, părinți, profesori, elevi am fost "trecători prin școală" și ne-am bucurat împreună de ceea ce oferă ea mai frumos - copilăria cu gândurile, speranțele, temerile și mai ales perspectivele sale de viitor!

Omagiu adus școlii sunt și paginile ce urmează, în care am surprins sentimentele profesorilor și elevilor, de ieri și de azi, față de minunata și fascinantă lume a învățării.

În 2011, elevii clasei a VIII-a B au lucrat în proiectul "Trecători prin școală" care se dorește o oglindă a sentimentelor celor care au fost, pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp, oameni ai școlii, lăsând în urmă fapte, gânduri, sentimente, amintiri.

Mulțumim profesorilor și părinților care au fost receptivi la apelul nostru și s-au implicat în proiect, contribuind la realizarea și succesul acestuia.

Prof. Florina Șerbu

Munca mi-a adus mari satisfacții

Din anul 1970 am fost repartizat la Școala cu clasele I-VIII din Eforie Nord. Mi-au plăcut școala, colegii, orașul și m-am stabilit aici. În timp, m-am perfecționat profesional, ajungând astăzi profesor gradul I cu o vechime de 36 de ani. Munca mi-a adus mari satisfacții, mulți dintre elevii mei îndrăgind obiectele predate de mine și alegându-și profesiile de dascăl și inginer. Prin forțe proprii, dar și cu ajutorul părinților și elevilor, am realizat un laborator de fizică-chimie, funcționabil. Am condus ca director această școală timp de 8 ani.

Dumitru Bălașa, profesor de fizică-chimie, 2001

Școala a fost viața mea

"Plec la școală" - chiar și cățelul meu, Max, a înțeles că este un lucru sfânt pentru mine, plin de semnificație. Când aude acest enunț, se așază cuminte în fotoliu, știind că va trebui să rămână singur. De când am pășit pentru prima oară pragul școlii din Eforie, direct de pe băncile facultății în septembrie 1965, "a veni la școală", pentru mine a însemnat a veni în locul unde munca, seriozitatea, responsabilitatea sunt pe primul plan. Școala a fost viața mea, izvorul meu de satisfacții și bucurii. Avea doi ani când am venit eu, deci se poate spune că am petrecut o viață împreună.

Maria Gheorghina Iovu, profesor de limba franceză, 2001

Muzica dă suflet universului...

Muzica este singurul grai fără cuvinte pe care îl înțeleg toate popoarele, este adevărata limbă universală. Muzica dă suflet universului, aripi gândului, farmec tristeții și tuturor lucrurilor veselie și viață, îl înalță pe om spre tot ce e bun, drept și frumos.

Adriana Ivanciu, Profesor de muzică, 2001

Această școală era a doua mea casă...

- Cum vă numiți?
- Mă numesc Culea Joița și am predat matematică la Școala cu clasele I-VIII Eforie Nord.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- De ce am ales această meserie? La început, pentru că era aproape

de casă, mai târziu mi-am dat seama că această școală era a doua mea casă. Toți profesorii și elevii din școala noastră formau familii. Toate hotărârile le luam împreună și tot împreună, profesori, elevi, părinți, realizam lucruri mărețe: cabinete de info, concursuri, diverse proiecte naționale și internaționale, serbări. Ca în fiecare școală existau elevi foarte buni, buni și mai puțin buni, dar atât noi, profesorii, cât și părinții ne străduiam ca și cei mai puțin buni să fie buni la ceva și în fiecare elev găseam acel sâmbure de ceva bun pe care reușeam de cele mai multe ori să le șlefuiam și în final să câștigăm. Tot ca în orice familie existau și lucruri care ne întristau mai ales de ordin material, dar aceste neajunsuri nu ne-au oprit niciodată să ne facem meseria, frumoasa noastră meserie.

Mi-am perecut treizeci și șapte de ani în această meserie și acum, dacă ar fi să o iau de la capăt tot profesor m-aș face. Ce poate fi mai frumos decât această meserie? Îl iei pe copil, un țânc care nu știe nici să țină bine creionul în mână și în câțiva ani te minunezi cât a putut să învețe de la tine. Ne aplecăm cu răbdare, le mângâiem capetele mici și uităm că și noi suntem oameni și avem necazurile noastre.

- Vă plăcea să lucrați la Școala Eforie Nord ?
- O! Ți-am spus, încă de la început, că pentru mine Școala Eforie Nord a fost a doua familie și nu regret că mi-am ales această meserie.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră ?
- Să-ți spun câteva lucruri din care să îți dai seama ce m-a bucurat: mă simt onorată când ușa îmi este deschisă de foștii elevi sau colegi. Ce poate fi mai frumos decât un Crăciun în care la geam îți cântă foștii elevi, unii dintre ei deveniți părinți? Ce poate fi mai frumos decât să mergi pe stradă și să auzi salutări de binețe de la mai toată lumea din oraș: părinți sau foști elevi? Ce poate fi mai frumos decât să primești zeci de mesaje sau telefoane de ziua ta sau de sărbători ? Cu lacrimi în ochi, îmi spun: “Nu m-au uitat”.
- Ce v-a supărat cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Nu știu dacă m-am supărat vreodată pe elevi. Cred că mai mult m-am supărat pe mine când nu mă puteam face înțeleasă de către elevi.
- Regrețați vreodată că ați ales aceasta carieră?

- Niciodată. Dacă ar fi să o iau de la capăt, tot profesor m-aș face.
- Vă mulțumim pentru interviu.
- Da. În final aș vrea să-ți mai spun vreo două cuvinte: Dragi colegi, elevi și părinți, nu uitați că prin școală suntem trecători, dar ceea ce faceți aici: predați sau învățați, reprezintă temelia oricărei națiuni. Nu vă lăsați copleșiți de greutate, faceți-vă în continuare meseria cu aceeași pasiune și la pensie o să fiți la fel de mulțumiți ca și mine. Succes, dragi colegi!

Joița Culea, profesor de matematică, 2011

M-am atașat de această școală încă din primii ani...

- Cum vă numiți?
- Rodica Moraru.
- Ce materie ați predat?
- Am predat matematica, această latină a secolului al XX-lea și probabil că latina secolului al XXI-lea va fi informatica.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Pentru că imi place să lucrez cu copiii, să-i învăț. În perioada studenției când am efectuat practica pedagogică la un liceu în București, am îmbrățișat meseria de profesor. Puteam alege și altceva, dacă în ultimii doi ani urmam altă secție în cadrul facultății.
- Vă plăcea să lucrați la Școala Eforie Nord?
- M-am atașat de această școală încă din primii ani de serviciu, ca să zic așa. Am fost primită cu multă căldură de colectivul de cadre didactice de aici. Am amintiri frumoase de-a lungul anilor în activitatea la catedră care numără treizeci și cinci de ani în această școală. Am avut mulți elevi cărora le plăcea matematica, câțiva dintre foștii mei elevi sunt chiar profesori de matematică. După retragerea mea din activitate a venit în locul meu o fostă elevă de-a mea căreia i-am fost și dirigintă.
- Ce v-a bucurat la elevii dumneavoastră?
- De-a lungul atâtor generații, am avut elevi care s-au apropiat de matematică și prin activități în afara clasei și au participat la concursuri și olimpiade obținând rezultate bune și foarte bune de multe ori. De asemenea, m-am bucurat de fiecare reușită a lor la un liceu și apoi la facultate. I-am urmărit pe mulți dintre ei cum au evoluat și am putut spune de multe ori, cu mândrie, că a fost elevul sau eleva mea. Mi-a plăcut întotdeauna să văd că un elev întreabă profesorul asupra unor chestiuni, asta înseamnă că nu învață pe dinafară sau

nu tocește cum spuneți voi.

- Ce v-a supărat cel mai mult la elevii dumneavoastră?

- Ei bine, nu toți elevii pot obține rezultate bune și foarte bune în asimilarea matematicii, unii au înclinații spre partea umanistă. Mai mult decât orice, însă, mă supără chiar și astăzi lenea, obiceiul de a-l luat în brațe pe “nu am înțeles” sau “nu am putut”, fără a încerca, fără a depune un minim efort. Mi-aș permite un mic sfat pentru actuala generație de elevi: matematica nu este dificilă sau de neînțeles, dacă nu înveți în salturi, dacă nu lași goluri în diferite capitole. Este adevărat, trebuie să muncești pentru asta, dar nu vei regreta mai târziu. Nu neglijați, de asemenea, ceea ce se cheamă cultura generală.

- Regrețați vreodată că ați ales aceasta carieră?

- Nu, eu nu regret nimic, vorba unui celebru cântec.

- Vă mulțumim pentru interviu.

-Și eu vă mulțumesc.

Rodica Moraru, profesor de matematică, 2011

Gânduri pentru școala mea...

Am avut ocazia să fiu învățătoare și la sat și la oraș. La țară te ai bine cu tot satul, cu toți copiii, cu toți profesorii, te confunzi cu școala, cu satul, cu profesia. Școala devine a doua casă, iar colectivul de cadre didactice a doua familie. În acest context am pășit cu oarecare teamă spre școala din Eforie Nord,

acum vreo treizeci de ani.

Dar, spre bucuria mea, am găsit aici o nouă familie. Îmi amintesc cum cineva m-a încurajat, spunându-mi înainte de a ajunge la Eforie, cum că e o școală cu elevi buni, deci cu profesori și învățători buni.

Doamna directoare de atunci (Oprișan G), profesoară de română mi-a zâmbit larg, primindu-mă cu brațele deschise. Colectivul școlii era format din oameni minunați ca doamna Moraru Rodica, ai cărei elevi, bine pregătiți reușeau la cele mai bune licee din Constanța, învățători deosebiți ca doamnele Iliescu Maria, Marinescu Stela, Cadâr Nuzet, Iordache Elena... Strădania tuturor de a-și face cu vocație “nobilă profesie”, în care nu-i ușor să modelezi suflete, să deștepți în discipolii tăi dragostea pentru lumina

cărții, să-ți învâli întreaga activitate cu pasiune și dăruire de sine, m-au facut și pe mine să mă alătur spiritului de emulație din școală.

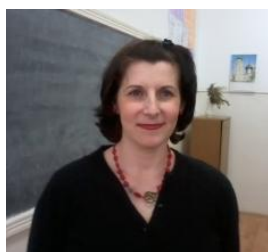
Am încercat și eu , cu modestele mele posibilități, să fac în așa fel ca lecțiile de limba română și matematică să se îmbine cu “lecțiile copilăriei”, căci nu trebuie uitat faptul ca “ȘCOALA” și “COPIILĂRIA” merg braț la braț ani în șir. Dacă nu iubești necondiționat copiii, dacă nu transformi munca la catedră într-o joacă “serioasă”nu poți duce generație după generație spre izvoarele nesecate ale cunoașterii.

Am vrut sa mă contaminez cu “tinerețe” si m-am străduit să țin pasul alături de colege mai tinere , mai pregătite sau mai talentate, pe care le admir si cărora le doresc să aibă satisfacția muncii împlinite, căci nu e mulțumire mai mare decât să fii salutat pe stradă cu un zâmbet larg, cu respect și să -ți spună câte un părinte despre fostul tau elev că a ajuns într-o funcție deosebită, pe care și-a dorit-o și la temelia căreia ai pus și tu o cărămidă. Am găsit oameni deosebiți în această școală, am lăsat oameni la fel de deosebiți și pot să fiu mândră că am făcut parte dintr-un asemenea colectiv.

Doresc familiei de cadre didactice din școală multă sănătate, putere de muncă , unitate și succese nenumărate.

Aurelia Mitran, învățătoare, martie 2013

Îmi plac copiii.....

- Cum vă numiți?
- Badea Gabriela.
- Ce materie predăți?
- Predau matematică.
- De ce ați ales cariera de profesor?

- Am ales această meserie pentru că îmi plac copiii și pentru că îmi place foarte mult materia pe care o predau. Am vrut astfel să împărtășesc și elevilor mei din tainele matematicii.

- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?

- Da. Îmi place foarte mult să lucrez la Școala Eforie Nord, așa că petrec și foarte mult timp în școală, în ultima vreme.

- Ce vă bucură cel mai mult la elevii dumneavoastră?

- Cel mai mult mă bucur atunci când observ că pricep ceea ce vreau să le transmit și, mai ales, atunci când observ că încep să iubească materia pe care o predau.

- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Mă deranjează foarte mult atunci când sunt neserioși.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Nu, nu regret, deoarece îmi place foarte mult ceea ce fac.

Gabriela Badea, profesor de matematică, 2011

Copiii au o luminiță în ochi...

- Cum vă numiți?
 - Mă numesc Vârgoliu Stela.
 - Ce materie predați?
 - Sunt profesor în învățământul primar.
 - De ce ați ales meseria de profesor?
- Încă de mic copil îmi plăcea mult această meserie. Am învățat de la dascălii mei să fiu perseverentă, ambițioasă și muncitoare. Am avut și adevărate modele de urmat, domnul Tartacran Dan, învățător în această școală, doamna director și profesor de limba română, Oprișan Aurelia, care a fost și directorul școlii, doamna Moraru Rodica, profesor de matematică și nu în ultimul rând, doamna profesor Duțu Olga, un om de înaltă ținută profesională umană care mi-a fost un adevărat mentor.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
 - Da, foarte mult, am lucrat paisprezece ani în Constanța, dar întotdeauna am avut dorința de a preda în școala în care am învățat eu, în școala în care am făcut primii pași în învățătura cărții. Mi-a plăcut să contribuie la ridicarea prestigiului școlii, am muncit cu dar și dăruire fără să mă plâng. Am avut noroc să lucrez cu oameni dragi mie ca doamna profesor Șerbu Florina, Gani Nela, Dumitrescu Marcela.
 - Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
 - Copiii au o luminiță în ochi, acea luminiță sclipitoare care așteaptă de la mine să fie îndrumată, să fie crescută pentru a se transforma într-o flacără arzătoare, care este luminița cunoașterii, la aceasta se adaugă frumusețea și sinceritatea proprie vârstei lor mici. Mă ung pe suflet și mă alimentează cu tinerețea lor.
 - Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
 - Mă supără când văd manifestări de violență, încercări de minciună, de a nu-și recunoaște micile greșeli și a găsi totdeauna pe alții vinovați, dar aceasta este și amprenta celor șase-șapte ani de acasă cu care noi, dascălii, ne confruntăm și luptăm tot mereu.

- Regrețați vreodată că ați ales această meserie?
- Nu, categoric nu. Este cariera pe care am visat-o, pe care aș lua-o de la început, dacă s-ar mai putea, sunt multumită de munca mea, de ceea ce las în urma mea, în sufletele micilor mei elevi și ca dovadă că munca mea nu a fost în zadar, sunt colegă de catedră cu o fostă elevă de-a mea, profesor Stanoiev Cleopatra, căreia mă bucur că i-am insuflat dragoste pentru această profesie de dascăl.
- Vă mulțumim pentru interviu.
- Cu plăcere.

Stela Vârgoliu, profesor învățământ primar, 2011

Niciodată, niciodată nu voi regreta că am ales această carieră ...

- Cum vă numiți?
- Ciorabai Filiz.
- Ce materie predăți?
- După cum știi, dragă Ambrose, predau biologia.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Din mai multe motive, unul ar fi că mi-a plăcut foarte mult biologia, mi-a plăcut să cunosc interrelațiile care se găsesc între diverse specii, să descifrez mecanismele intime ale diverselor procese fiziologice, apoi îmi sună bine să lucrez cu copii pe care să-i formez ca pe niște copii deschiși la minte, pe care să-i învăț să-și însușească logic toate elementele pe care le predau. Ți-am dat două motive, cred că sunt de ajuns.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Îmi place Școala Eforie Nord foarte mult, deoarece are un colectiv deosebit, colegii sunt extraordinari și copiii pe care îi avem, la fel.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
- Ce mă bucură cel mai mult la elevii mei?! Faptul că mă apreciază și mă respectă și văd respectul și aprecierea în ochii lor și în vorbele lor și mă bucură faptul că unii, nu puțini, ies modelați așa cum voiam eu.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Cel mai mult la elevii mei.... uneori nu acordă toată atenția vorbelor noastre, adică nu acordă atenție atunci când le spunem: "Copii, aici la gimnaziu este cel mai bine, o să vă fie dor de noi, noi suntem ca niște părinți pentru voi, și nu ne cred atunci, chestia asta mă

supără cel mai tare.

- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Niciodată, niciodată nu voi regreta că am ales această carieră.
- Vă mulțumesc pentru interviul acordat.

Filiz Ciorabai, profesor de biologie, 2011

Noi, profesorii, vă datorăm vouă, elevilor, tinerețea noastră sufletească...

- Cum vă numiți?
- Mă numesc Iuliana Neacșu.
- Ce materie predăți?
- Limba și literatura română.

- De ce ați ales meseria aceasta?
- Pentru că am iubit și voi iubi mereu copiii.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Din 1997, de când am terminat Facultatea de Litere, am ajuns în această școală. Aici am găsit oameni devotați acestei meserii, calzi, care m-au primit cu brațele deschise și care m-au făcut să mă simt întodeauna, acasă.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
- Mă bucur că foarte mulți dintre ei au ajuns oameni de nădejde. Mă bucur când văd că, după ce au terminat școala, vin și mă caută, însă, ceea ce mă bucură cel mai tare este că rămân în sufletul lor, așa cum și ei rămân în sufletul meu.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Mă supăr foarte tare când nu-mi ascultă sfaturile, deși eu sunt foarte apropiată de elevii mei. Mă supără faptul că nu vor să citească. Indiferența lor față de lectură, mă deranjează foarte mult.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Nu, tot timpul m-am gândit că sunt o norocoasă, că vin în fiecare zi la școală, că am o meserie frumoasă. Noi, profesorii, vă datorăm vouă, elevilor, tinerețea noastră sufletească.
- Vă mulțumesc pentru interviul acordat.
- Mi-a făcut plăcere să stau de vorbă cu tine.

Iuliana Neacșu, profesor de limba și literatura română, 2011

Îmi plac mult copiii...

- Cum vă numiți?
- Roșca Frusina.
- Ce materie predăți?
- Matematica.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Pentru că îmi plac mult copiii.
- De ce vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Pentru că este foarte aproape de casă, iar colegii îmi sunt ca niște prieteni, o a doua familie.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
- Comportamentul lor adecvat și interesul lor pentru școală.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Lipsa de educație la o parte dintre ei și dezinteresul total față de învățământ.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Nu, cred că mi-aș alege această meserie și poate și alte obiecte: biologie, geografie, educație tehnologică, fizică, sunt multe alte discipline care m-ar pasiona.
- Vă mulțumesc pentru interviul acordat.

Frusina Roșca, profesor de matematică, 2011

Niciodată nu am regretat ...

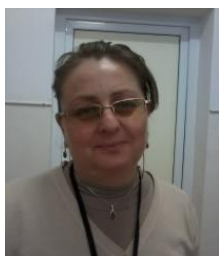

- Cum vă numiți?
- Elena Manole, sunt învățătoare la clasa a IV-a B.
- Ce materie predăți?
- Ca învățătoare predau toate materiile: limba română, matematică, educație civică, istorie, geografie.
- De ce ați ales această carieră?
- Am ales această carieră fiindcă mi-au plăcut în mod deosebit copiii de vârstă mai mică și am dorit să le dau sfaturi și o educație frumoasă.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Îmi place foarte mult.

- Ce vă place cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Cel mai mult la elevii mei îmi place atunci când își fac temele corect și complet.
- Ce nu vă place la elevii dumneavoastră?
- Nu îmi place că uneori sunt foarte neascultători, jignesc colegii sau nu știu să se joace în pauze.
- Regrețați că ați ales această carieră?
- Niciodată nu am regretat acest lucru, mi-a plăcut și îmi place această meserie.
- Vă mulțumesc pentru interviu.
- Cu plăcere.

Elena Manole, învățătoare, 2011

Mi-am dorit tot timpul să le dau și celorlalți din ceea ce știu eu...

- Cum vă numiți?
- Banzea Eugenia.
- Ce materie predați?
- Chimie și fizică, uneori.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Pentru că mi-am dorit tot timpul să le dau și celorlalți din ceea ce știu eu.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Da, lucrez cu multă plăcere.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
- Ce m-ar bucura cel mai tare la elevii mei ar fi să-și dorească să cunoască mult mai mult și să-și dorească chiar să învețe mai mult.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Limitarea orizontului de cunoaștere.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- În momente extraordinar de rare.
- Vă mulțumesc pentru interviu!
- Cu plăcere!

Eugenia Banzea, profesor de chimie, 2011

Sper ca pe viitor să devin un dascăl desăvârșit ...

- Cum vă numiți?
- Mă numesc Nuțu Monica Oana.
- Ce materie predăți?
- Sunt profesor de limba și literatura română, profesor titular la Școala Eforie Nord.
- De ce ați ales această meserie, de profesor?
- Mi-am ales meseria de profesor și sper ca pe viitor să devin un dascăl desăvârșit ca și ceilalți dascăli care m-au învățat și m-au format pe mine, pentru că îmi plac copiii, pentru că îmi place să ofer, îmi place să comunic, îmi place să vorbesc cu oamenii, să le ascult păsurile, nevoile, să îi ajut. Consider că am disponibilitatea de a oferi ceea ce am primit și eu de la profesorii care mi-au fost călăuzitori și au reprezentat pentru mine modele de viață.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Da, îmi place să lucrez la Școala Eforie Nord. Pentru mine este ca un stup de albine în care fiecare își cunoaște foarte bine rolul.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
- Ce mă bucură la elevii mei?... Faptul că și-au păstrat ceva din inocența specifică vârstei într-o perioadă în care ne luptăm cu modernismul și democrația prost înțeleasă. Elevii mei încă se mai comportă firesc, natural. Mă bucură atunci când reușesc să mă fac înțeleasă.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Indiferența față de ce vreau eu să le transmit.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Și chiar dacă regret, nu regret din cauza elevilor. Nu, nu regret.
- Vă mulțumim pentru interviu.
- Și eu mulțumesc.

Monica Oana Nuțu, profesor de limba și literatura română, 2011

Am prins drag de elevi...

- Cum vă numiți?
- Daniela Chipirliu.
- Ce materie predăți?
- Limba franceză.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Am ales-o din pasiune, pentru a da mai departe ceea ce am primit și eu de la ceilalți.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Deși sunt nouă și sunt de puțin timp în această școală, am prins drag de elevi, de profesori și îmi place.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?
- Curiozitatea și faptul că vor să afle mai mult din fiecare lecție predată.
- Ce vă supără la elevii dumneavoastră?
- Indiferența, nu poți fi indiferent la ceea ce se petrece în jurul tău și asta e ceva care te trage în jos.
- Regreți vreodată că ați ales această carieră?
- Niciodată.
- Vă mulțumesc pentru interviu.
- Cu plăcere.

Daniela Chipirliu, profesor de limba franceză, 2011

Îmi place să fiu dincolo de catedră...

- Cum vă numiți?
- Mocanu Cornel George.
- Ce materie predăți?
- Geografie.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- De ce am ales-o..... păi în primul rând îmi plac copiii, în al doilea rând îmi place geografia și în al treilea rând îmi place să fiu dincolo de catedră.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?

- Foarte mult.
- Ce vă bucură cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Mă bucură tare mult atunci când își dau silința, când îi interesează, când le place.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Cel mai mult mă supără intoleranța, nepăsarea, lipsa de credință, de a ști mai mult.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Niciodată.
- Vă mulțumim pentru interviul acordat.

Cornel Mocanu, profesor de geografie, 2011

De când eram copil mi-am dorit să fiu învățătoare...

- Cum vă numiți?
- Marcela Dumitrescu.
- Ce materie predați?
- Multe materii, fiind învățător e și normal să predai mai multe materii.
- De ce ați ales meseria de învățător?
- De când eram copil mi-am dorit să fiu învățător, așa că a fost normal, firesc.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Da, este o școală frumoasă!
- Ce vă bucură cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Luminița din ochii lor, când știu să răspundă, sau când au înțeles ce le-am explicat, mă bucură cel mai mult fețele lor vesele.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- La elevii mei multe lucruri nu mă supără, în schimb mă deranjează foarte multe lucruri la elevii școlii. La elevii cei mari care uită să mai fie, sau să se mai poarte ca niște elevi într-o școală.
- Regrețați vreodată că ați ales această meserie?
- Nu, și dacă ar fi să o iau de la început, tot aceeași meserie mi-aș alege.
- Vă mulțumim pentru interviu!

Marcela Dumitrescu, învățător, 2011

Mă bucură în primul rând acei elevi care vor să învețe...

- Cum vă numiți?
- Avram Floriela.
- Ce materie predați?
- Limba engleză.
- De ce ați ales meseria de profesor?

- Pentru că întodeauna mi-am dorit să devin profesor, nu de engleză, asta a fost o întâmplare, am vrut să lucrez ca profesor de istorie, ca arheolog, ca orice ținea de trecut.

Întâmplarea a făcut ca, în orașul nostru, să se desființeze facultatea de istorie și, fiind cunoscător și de engleză și de rusă, pentru că așa era secția noastră, am făcut un compromis și am devenit tot profesor, dar de altceva decât ceea ce mi-aș fi dorit.

- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?

- Faptul că sunt de 21 de ani în școală cred că spune multe și răspunde la întrebare. Dacă nu mi-ar fi plăcut, nu aș fi rămas.

- Ce vă bucură cel mai mult la elevii dumneavoastră?

- Mă bucură în primul rând acei elevi care vor să învețe, care își doresc să învețe, care au înțeles ceea ce le-am spus întodeauna și mai ales că în timpurile noastre este nevoie de cunoașterea unei limbi străine. Poate nu o facem la nivel universitar sau la un nivel, dar măcar un minim bagaj de cunoștințe, dacă vor să obțină mă bucur foarte tare.

- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?

- În ultimul timp, lipsa de interes și indisciplina, nu neapărat la materia mea, în general.

- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?

- Nu, nu asta n-am s-o regret niciodată.

- Vă mulțumim pentru interviu.

- Și eu vă mulțumesc.

Floriela Avram, profesor de limba engleză, 2011

Ca să pot transmite mai departe învățăturile lui Dumnezeu...

- Cum vă numiți?
- Săceanu Liliana.
- Ce materie predați?

- Religie.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Din cauza materiei pe care o predau, ca să pot transmite mai departe învățăturile Lui Dumnezeu.
- Vă place să lucrați la Școla Eforie Nord?
- Da.
- Ce vă bucură cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Faptul că elevii își însușesc noțiunile elementare ale credinței ortodoxe.
- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?
- Impertinența.
- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?
- Uneori, când văd că elevii au dezinteres total.
- Vă mulțumesc pentru interviul acordat.

Liliana Săceanu, profesor de religie, 2011

Cel mai mult mă bucură zâmbetul copiilor....

- Bună ziua, cum vă numiți?
- Mă numesc Florina Șerbu.
- Ce materie predați?
- Predau istoria.
- De ce ați ales meseria de profesor?
- Nu a fost propriu-zis o alegere, așa s-a nimerit la terminarea facultății. Am fost repartizată în învățământ, nu mă gândeam acum 32 de ani că o să-mi petrec toată viața la catedră.
- Vă place să lucrați la Școala Eforie Nord?
- Foarte mult îmi place. În 1982, când am venit în Eforie, în septembrie, m-am plimbat prin oraș. Atunci am descoperit școala care arăta foarte frumos, era înconjurată de vegetație și de atunci mi-am dorit mereu să vin în această școală. De abia în 1997 am reușit însă să devin profesoară aici.
- Ce vă bucură la elevii dumneavoastră?

- Cel mai mult mă bucură zâmbetul lor, mă bucură întâlnirile pe stradă când îmi faceți cu mâna, mă bucură răspunsurile voastre corecte atunci când învățați și mai mult poate mă bucură întrebările voastre.

- Ce vă supără cel mai mult la elevii dumneavoastră?

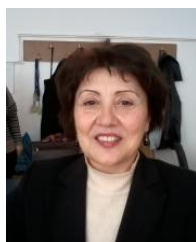
- De supărat mă supără când vă văd că distrugeți lucrurile din jurul vostru, murdăriți lucrurile din jurul vostru și faceți lucruri care sunt rele pentru voi, pentru sănătatea voastră, dar în general nu prea țin supărarea pe elevi.

- Regrețați vreodată că ați ales această carieră?

- Am avut momente grele în care m-am gândit că mi-ar fi fost mai bine în altă parte, dar acum, după 32 de ani, când am o carieră în urmă, pot să spun că nu regret, din contră mă bucur că am avut ocazia și privilegiul și bucuria să stau alături de voi atât de mulți ani.

Florina Șerbu, profesor de istorie, 2011

Îmi este foarte dragă această școală...

Am crescut și am învățat aici. Ca urmare am multe amintiri frumoase legate de această școală. Aici am cunoscut mulți oameni care prin exemplul lor personal m-au învățat regulile de bază pentru ca să-mi pot exercita meseria și pentru a putea în general să trăiesc. Alte lucruri le-am învățat în timp. Așa cum se spune: toată viața înveți, și din păcate mai mult din greșeli. Câte nu-și aduce aminte un profesor, dar aceste amintiri sunt din alte vremuri, și sunt ale mele... Ca urmare m-am gândit să vă spun o poveste din care fiecare poate va învăța ceva.

Era un profesor tare bun și blând. Dacă un copil venea și spunea: astăzi nu am învățat, vă rog să mă scuzați sau alte multe cereri, el îl asculta. Bine, înțeleg, altă dată te ascult. Până într-o zi, când a intrat în clasă, oarecum supărat și a spus: scoateți o foaie de hârtie și scrieți. Subiectul lucrării era greu. Toți stăteau înmărmuriți. Nu știau nimic. Atunci profesorul le-a spus: Cine crede poate să scrie "Pentru că mă iubiți o să-mi dați nota 10" Unii au scris. Alții nu (e bun profesorul, ne iartă) alții, mândrii, au încercat să scrie câte ceva. A venit profesorul: Frumos, Ionică, așa este: ai nota 10. Cei care n-au scris nimic au luat nota 2. Iar cei care au încercat, au luat 4. Care-i morala? Iubirea acoperă orice păcat. Dar aceasta nu poate fi decât reciprocă. Atunci când ești părinte iubește profesorul ca și pe copilul tău. Dacă ești copil iubește profesorul ca și pe tatăl sau mama ta. Dacă ești profesor

iubește-i pe toți, dar nu uita că în toate greșelile există o măsură: vine o zi pentru toți când adevărul își spune cuvântul. Dacă toți ne-am respecta, ne-am iubi, n-ar trebui să ne dăm lucrări peste puterile noastre. Deci, bună ar mai fi înțelegerea și iubirea între oameni... Eu sper și observ că suntem pe un drum bun. Cum se spune în Biblie: *Îndrăznește, și toată lumea va fi a ta!*

Liliana Cristea, Profesor de fizică, 2013

Profesorul trebuie să aibă acea chemare...

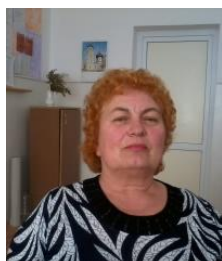

A fi profesor nu înseamnă numai să predai din cărți, ci mai ales din inimă. Școala este locul în care mă simt cel mai bine, deoarece văd în fiecare zi copii care merită toată atenția și sprijinul nostru. Școala este spațiul în care comunicăm cel mai mult, aici construindu-se de fapt un cămin, o familie numeroasă, în care fiecare dintre noi are ceva important de spus.

Un adevărat profesor este acela care știe să prețuiască fiecare moment petrecut alături de fiecare copil, fiecare surâs și fiecare șotie. Profesorul trebuie să aibă acea chemare, vocația didactică ce îi determină pe elevi să învețe cu drag. Școala cea mai bună este aceea în care înveți înainte de toate cum să înveți. Școala reprezintă progresul, speranța și gloria lumii. Cărțile sunt armele profesorilor și ale copiilor, escadronul este clasa, iar victoria acestora conduce la civilizație.

Grăniceru Mirela, profesor de limba și literatura română, 2013

Nimic nu este mai frumos decât să formezi oameni, caractere, destine...

Daca ar fi să iau viața de la capăt tot profesoară m-aș face și tot fizică-chimie aș preda.

M-am născut pe 30 iunie 1949, în Eforie Nord. 30 iunie era sărbătorită până în 1989 *Ziua învățătorului* și am fost botezată Stela Julieta. Sfântul Stelian era considerat ocrotitorul copiilor

. Deci nimic nu este întâmplător în viață. Am intrat în școală la 1 septembrie 1956 și am plecat din școală la 1 iulie 2007, după 50 de ani de activitate neîntreruptă, mai întâi ca elevă, apoi ca profesoară de fizică-chimie la Școala Eforie Nord, unde am ajuns la 1 septembrie 1990.

Mi-am ales această profesie având ca modele fostele mele profesoare Lazăr Viorica, dirigintă, care preda biologie, Oprișan Georgeta, care preda limba română și era și directoarea școlii. Acestea m-au învățat multe lucruri folositoare, le-am îndrăgit și mi-am dorit din clasa a V-a să devin profesoară ca și ele. Am învățat mult și am reușit.

Am iubit copiii foarte mult, mi-am făcut datoria de cadru didactic cu pasiune, dăruire și credință. Am considerat că a fi profesor este meseria cea mai nobilă. Nimic nu este mai frumos decât să lucrezi cu copii, cu suflete inocente și să formezi oameni, caractere, destine. Nu a fost ușor, dar orice lucru cere muncă, dăruire, pasiune. Am ținut permanent legătura cu familiile copiilor și împreună am reușit mai ușor.

Privind în urmă sunt mândră de munca mea pentru că în 40 de ani de muncă ca profesor am participat la realizarea de copii foarte bine pregătiți sau mai puțin pregătiți, dar cuminiți și calculați în viață.

Mi-e drag când merg pe stradă, mă salută oameni maturi și îmi mulțumesc. Acest mulțumesc este răsplata muncii mele.

Stela Julieta Ciurescu, profesor de fizică-chimie, 2013

Oportunitatea vieții mele s-a ramificat dinspre poziția de jucător profesionist la C.S.M.S. Iași (Poli Iași), perioada 1964 – 1974, către cariera de profesor de educație fizică și sport, ceea ce a întărit faptul că există șanse unice de a face cu adevărat ceea ce îți place, și pe care eu le-am fructificat din plin.

Profesionalismul se datorează pe de o parte întâlnirilor pe care destinul le face: coechipieri, personalități, iar pe de cealaltă parte ține de experiența acumulată de peste 30 ani la catedră, mai precis pe terenul de sport în care găsești satisfacții, modelând talente.

Școala românească are, prin unitatea de învățământ, Școala Gimnazială Nr.1 Eforie Nord, un suport educativ: cadre didactice, adevărați specialiști, dar și elevii din ciclul

primar și gimnazial, dornici de a crește frumos, de a se dezvolta armonios, conturând un viitor plin de speranță.

Principiul după care fiecare ar trebui să-și ghideze existența este: “O minte sănătoasă, în corp sănătos”.

Hanceariuc Florentin, profesor de educație fizică, 2013

A fi educator înseamnă a dăru...

Dacă ar fi să dau o definiție a cuvântului „școală” aș spune că ea reprezintă piatra de temelie a unei societăți. „Un om învățat are întotdeauna bogățiile la el” (Homo doctus in se semper divitas habet).

Școala te pregătește pentru a face față nevoilor vieții. Un om învățat este un om adaptabil, iar capacitatea de a te adapta este esențială, cu atât mai mult într-o societate aflată într-o continuă schimbare, cum este cea în care trăim astăzi.

Școala, și prin aceasta înțelegând învățătura, educația, îți dă posibilitatea de a te dezvolta armonios, de a fi într-o relație armonioasă cu tine și cu cei din jur. Învățătura te ajută să te descoperi și să-i descoperi pe cei din jurul tău, iar un rol important în acest sens îl are cadrul didactic (educator, învățător, profesor). Deși misiunea acestuia nu este una simplă, ea este una specială. Aș spune că a fi educator înseamnă a dăru, a dăru din cunoștințele dobândite în școală, dar și din cunoștințele învățate din viață. Este o implicare profesională și emoțională în același timp. Noi, educatorii, lucrăm cu niște copii, cu aceste suflete pure, sensibile, capabile de a primi și de a dăru. Ei ne transmit de fiecare dată bucuria de a trăi, iar alături de ei am senzația că întineresc în fiecare zi. Îmi dau seama că alături de ei găsim bucuria în lucrurile simple, puterea de a fi toleranți și de a merge mai departe. Optimismul lor este minunat.

Consider că meseria de educator îți oferă posibilitatea de a dăru ce ai mai bun celorlalți, de a fi bogat în adevăratul sens al cuvântului.

Donciu Melania, profesor limba franceză, 2013

Aici, ferestrele mi s-au deschis larg...

Pe mine Școala Eforie m-a cunoscut în 2003...sau eu pe ea...
cert este că ne-am plăcut reciproc.

Școala din Eforie Nord a reprezentat un pas uriaș spre cariera mea de
dascăl, carieră care avea să continue în același ritm până în prezent.

Aici am legat prietenii, dar mai presus de toate aici m-am format ca
dascăl, pentru că aici ferestrele mi s-au deschis larg.

Am descoperit de-a lungul anilor că odată intrată în această școală aveam să-mi împlinesc
un vis, iar visul meu era să progrez, să înaintez. Ei bine, școala aceasta mi-a oferit șansa,
oamenii-colegi în 2003 și prieteni azi, m-au ghidat.

Mulțumesc Școlii Eforie Nord, mulțumesc profesorilor și elevilor deopotrivă.

Roxana Tudose, profesor de limba engleză, 2013

Avem o școală frumoasă...

Îmi aduc aminte cu mare plăcere de anii petrecuți aici, în această
școală, ea practic făcând parte din copilăria mea. Zi de zi veneam la
școală pentru a învăța, iar în vacanțe băteam mingea în curtea ei, de
dimineață până seara... Avem o școală frumoasă și foarte cochetă, ca și
orașul în care locuim și trebuie să ne mândrim cu asta. Avem și un
colectiv extraordinar format din profesori care impresionează prin calități deosebite, ca
oameni și totodată ca profesori, ei făcând parte din vârfurile comunității locale, de la care
cu toții am învățat sau învățăm în continuare numai lucruri bune.

Elvis Gani, profesor de educație fizică, 2013

ȘCOALA nu este un lucru, ci un spirit...

De-ar trebui să spun ce este școala pentru mine, nu m-aș putea
disocia de una dintre cele două perspective: a elevului ce-am fost și a
dascălului ce sunt. Elevul de demult ar povesti cu drag despre locul în

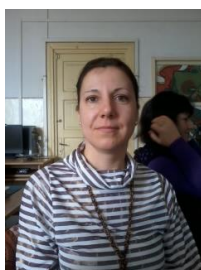
care a căutat și a găsit răspunsuri, a aflat sfătuitoari, a primit încredere și a dat-o la rându-i, făurindu-și astfel năzuințe, aspirații ce, mai târziu, au dat rod.

Dascălul de azi ar spune că ea, școala, i-a oferit garanția că existența nu-i va fi în van, că și-a adus obolul în slujba progresului, prin munca trudnică cu care a dirijat, cu răbdare, migală și pasiune, firavele mlădițe, oferind și primind dragoste, clădind și reclădind, uneori descurajat, de cele mai multe ori, optimist și încrezător că eforturile-i vor fi răsplătite.

Dar, și elevul, și dascălul din mine, ar răspunde, "școlărește", așa, la întrebarea: "Ce este școala?" că ȘCOALA nu este un lucru, ci un spirit, o îngemănare a unei multitudini incalculabile de crâmpie de viață și de suflet, fără de care omenirea s-ar întoarce în beznă.

Gani Nela, profesor învățământ primar, 2013

Școala este o carte deschisă...

Am pășit pragul acestei școli în toamna anului 1996. Dincolo de zidurile școlii am descoperit oameni, multă muncă și satisfacții profesionale.

Am întâlnit profesori care își iubesc meseria, care se dedică educării copiilor și le deschid acestora calea spre viață.

Am văzut zi de zi că școala este o carte deschisă pentru toți elevii. Am simțit cum ne luminează mintea și sufletul.

Mă bucur că predau în această școală și sunt onorată că alături de mine este doamna mea învățătoare, care îmi este un adevărat model și căreia îi mulțumesc că mi-a insuflat dragostea de a-i învăța pe alții...

Stanoiev Cleopatra, profesor învățământ primar, 2013

Mă simt fericită și norocoasă că sunt în această școală...

Era în anul 2007. O zi senină, caldă de toamnă. Era 1 septembrie. Mă îndreptam cu pași repezi spre Școala cu clasele I-VIII, așa se numea atunci. Am ajuns la poarta școlii și am intrat. Aveam emoții, mari emoții. Am deschis ușa cancelariei și emoțiile s-au topit când doamna director

Florina Șerbu, om drept, cu alese calități profesionale și morale, care s-a dăruit mulți ani celor din jur, dar mai ales pentru prestigiul școlii, mi-a zâmbit. Zâmbetul dânzei exprima bucurie și m-a întâmpinat cu urări de bun venit. Îi mulțumesc pentru că acea zi frumoasă de toamnă a rămas în sufletul meu o amintire plăcută.

O clipă mai târziu, amabile și binevoitoare, colegile mele, doamnele învățătoare m-au invitat în mijlocul lor și am simțit că locul meu este aici, alături de acești oameni minunați, cadre didactice bine pregătite printr-o calificare superioară care constituie un pilon de susținere al acestei instituții.

Prin tot ceea ce am făcut, prin bucuriile pe care le-am avut, prin satisfacțiile și insatisfacțiile inerente oricărei meserii, mă simt fericită și norocoasă că sunt în această școală și cred că de aici voi ieși cu capul sus, mândră că am făcut ceva bun și trainic și mai ales folositor.

În aceste clipe emoționante, prilejuite de momentul aniversar doresc minunatului corp profesoral sănătate deplină, putere de muncă și împliniri.

Istrate Elena, învățător, 2013

Am aflat că există oameni dedicați profesiei...

Încă de când eram de vârsta copiilor pe care îi am acum în clasă, am știut că meseria de profesor era ceea ce-mi doream. Îmi place să fiu înconjurată de energia pe care o generează, de inocența și spontaneitatea lor. Din 2010 fac parte din colectivul de profesori ai Școlii Gimnaziale Nr. 1 Eforie Nord. Încă de când am pășit între zidurile acestei clădiri, am aflat că există oameni dedicați profesiei, există muncă, satisfacții, dar și nemulțumiri de care uităm atunci când vedem copiii în căutarea cunoașterii. Totuși, împreună, prin activități cât mai variate încercăm să determinăm micii învățăcei să iubească școala și să o privească ca pe o a doua casă. Este cunoscut faptul că mulți dintre părinții elevilor noștri sunt nevoiți să muncească în străinătate, iar școala, de cele mai multe ori, este nevoită să suplinească lipsa acestora în educația copiilor.

Doros Monica, profesor învățământ primar, 2013

Profesorii școlii

Limba română

1. Opreșan Georgeta – 1963-1988
2. Dumitru Paraschiva – 1963-1965
3. Holovatchi Tudorița – 1965-1966
4. Ene Gabriela – 1966-1968
5. Vrană Ioana – 1968-1980
6. Nicolae Veronica – 1968-1970
7. Măgărdicean Magdalena – 1970-1973
8. Ion Zamfira – 1972-1973
9. Crăciunescu Rodica – 1973-1974
10. Purice Cezara – 1980-1983
11. Moldovan Ioana – 1981-1982
12. Râmboiu Margareta – 1982-1986
13. Moșoiu Maria – 1983-1987
14. Vuță Marilena – 1986-1987
15. Iliescu Maria – 1987-1997
16. Stoianovici Eugenia – 1974-1975; 1987-1998; 1999-2000
17. Giurgiu Emilia – 1990-1991
18. Spînu Elena – 1992-1993
19. Bălu Eugenia – 1995-1998
20. Neacșu Iuliana – 1997-2013
21. Tîntă Elena – 1998-1999
22. Ali Imran – 2000-2004
23. Moldovan Lavinia – 2004-2005
24. Stanciu Violeta – 2005-2006

25. Ceară Steliana – 2005-2006
26. Munteanu Mădălina – 2007-2008
27. Nuțu Monica – 2008-2013
28. Grăniceru Mirela – 2012-2013

Matematică

1. Dimancea Valeria – 1963-1964
2. Crăciun Ilie – 1964-1968
3. Moraru Rodica – 1965-2000
4. Dițescu Anișoara – 1968-1969
5. Durbală Anișoara – 1969-1976
6. Constantinescu Ioana – 1975-1976
7. Pavalache Maria – 1978-1979
8. Nicolaescu Livia – 1979-1980
9. Iliescu Gheorghe – 1980-1988
10. Popescu Mihai – 1980-1981
11. Culea Joița – 1981-1983; 1989-
12. Mustafa Reise – 1986-1987
13. Anghelina Mirela – 1988-1989
14. Decianu Elena – 1989-1990
15. Nicolae Zenoviu – 1990-1998
16. Costea Elena – 1998-1999
17. Popescu Violeta – 1999-2000

18. Neculai Laurențiu – 2000-2001
19. Badea Gabriela – 2000-2013
20. Lupașcu Laura – 2001-2002
21. Costea Alina – 2002-2003
22. Țecu (Manu) Marieta – 2006-2010
23. Cristea Marieta – 2010-2011
24. Apostolachi Anca – 2011-2012
25. Roșca Frusina – 2011-2013

Științe Biologice

1. Lazăr (Niculescu) Viorica – 1963-1977
2. Ciorabai Nafie – 1979-1982; 1983-1984
3. Miciorniță Viorica – 1982-1983; 1983-1984
4. Trifu Ilenuța – 1985-1987
5. Mitran Ștefan – 1987-1998
6. Bălașa Gherghina – 1998-1999
7. Ciorabai Filiz – 1999-2000; 2001-2008; 2010-2013
8. Dănălache Tinca – 2000-2001; 2009-2010
9. Georgescu Luminița – 2000-2001
10. Ghica Violeta – 2008-2009

Geografie

1. Lazăr (Niculescu) Viorica – 1963-1974
2. Trifu Ilenuța – 1970-1998
3. Mocanu Cornelia – 1998-2002
4. Mocanu Cornel – 2002-2013

Istorie

1. Marin Ilse – 1963-1964
2. Bucureșteanu Ion – 1964-1965
3. Hanga Domnica – 1964-1965
4. Cristea Rodica – 1965-1991
5. Voiculescu Niculina – 1984-1985
6. Puiu Georgeta – 1986-1987; 1990-1994; 1995-1996
7. Zevri Șenol – 1991-1992
8. Buteanu Carmen – 1996-1997
9. Bican Adina – 1997-1998
10. Șerbu Florina – 1998-2013

Fizică

1. Dimancea Valeria – 1963-1964
2. Damian Alexandru – 1964-1970
3. Durbală Anișoara – 1969-1970
4. Bălașa Dumitru – 1970-1990
5. Șerbu Florin – 1987-1988
6. Burada Mihai – 1988-1989
7. Ciurescu Stela – 1990-2007
8. Nicolae Elena – 2005-2008

9. Cristea Liliana – 2007-2013
10. Livanov Joița – 2004-2005

Chimie

1. Dimancea Valeria – 1963-1964
2. Damian Alexandru – 1964-1970
3. Bălașa Dumitru – 1970-2004
4. Nicolae Elena – 2005-2007
5. Mocanu Florina – 2007-2010
6. Bulgaru Elena – 2008-2009
7. Banzea Eugenia – 2010-2013

Muzică

1. Tartacran Dan – 1963-1965
2. Rădulescu Ion – 1965-1967
3. Dascălu Mircea – 1967-1969
4. Trucă Rodica – 1969-1971
5. Manea Alexandrina – 1971-1972
6. Osztofi Terezia – 1972-1973
7. Oancea Terezia – 1973-1985
8. Suciu Constantin – 1985-1988
9. David Constantin – 1988-1990
10. Croitoru Liliana – 1990-1991;1996-1997
11. Berbeacă Dan – 1991-1993
12. Bălașa Gherghina – 1993-1995
13. Duma Georgeta – 1995-1996
14. Ivanciu Adriana – 1997-2002
15. Geapana Violeta – 2002-2003
16. Roșca Fotinia – 2003-2004
17. Iordache Ancuța – 2004-2005
18. Martin Mihaela – 2005-2006
19. Călin Monica – 2006-2007
20. Istrate Elena – 2007-2008
21. Lipară Mirela – 2008-2012
22. Corbu Laura – 2012-2013

Desen

1. Dumitru Paraschiva – 1963-1964
2. Scarlat Horia – 1964-1965
3. Nazarie Petre Augustin – 1965-1968
4. Goga Silvia – 1968-1970
5. Pavlov Vladimir – 1970-1972
6. Lungu Viorel – 1973-1990
7. Zbârnea Eugenia – 1990-1991
8. Gheorghe Liliana – 1991-1992
9. Baicu Violeta – 1992-1993
10. Culea Joița – 1993-1995
11. Chelaru Lina – 1995-1996
12. Ene Bogdan – 1996-1999
13. Opreșan Violeta – 1999-2002
14. Irimia Cristina – 2001-2002

15. Cătălui Luminița – 2002-2013

Educație Fizică

1. Ionescu Eugenia – 1963-1997
2. Hanceariuc Florentin – 1997-2013
3. Gani Elvis – 2009-2010;2012-2013

Atelier

1. Lazăr Viorica – 1963-1964
2. Fulga Boris – 1964-1968
3. Fulga Maria – 1964-1968;1978-1981
4. Blebea Varvara – 1969-1970
5. Goga Eugen – 1969-1971
6. Gogoasă Eugenia – 1970-1971
7. Cosma Georgeta – 1971-1973
8. Călin Dumitru – 1971-1972
9. Stan Vasile – 1972-1984
10. Postolache Anina – 1981-1982
11. Popescu Mioara – 1982-1985
12. Modiga Benone – 1985-1996
13. Becherescu Ecaterina – 1986-1990
14. Mîrleneanu Nicolae – 1990-1991
15. Gheorghe Liliana – 1991-1992

Educație Tehnologică

1. Modiga Benone – 1996-2001
2. Lazăr Nela – 2001-2002
3. Son Manuela – 2002-2006; 2010-2012
4. Gică Maria – 2006-2008
5. Vîlcu Anca – 2008-2009
6. Geafar Munel – 2009-2010

Educație Civică

1. Zamfir Paulina – 1992-1993
2. Buteanu Carmen – 1993-1994
3. Caragea Berghin – 2002-2003
4. Pătroi Cătălin – 2003-2004
5. Sandu Rizea-Mihaela – 2004-2006
6. Iancu Mădălina – 2006-2009

Limba Franceză

1. Dumitru Paraschiva – 1963-1964
2. Opreșan Georgeta – 1963-1965
3. Gheorghina Maria – 1965-1999
4. Răilean Caesara – 1975-1979
5. Crețu Călin – 1990-2010
6. Donici Simona – 2010-2011
7. Chipirliu Daniela – 2011-2012
8. Donciu Melania – 2012-2013

Limba Engleză

1. Avram Floriela – 1990-2013

2. Sandu Gabriela – 1998-1999
3. Cadar Natalia – 1999-2000
4. Bebu Camelia – 2000-2001
5. Dicu Roxana – 2001-2002
6. Pangică Elena – 2002-2003
7. Feike Gina – engl.americ.vol.2003-2005
8. Tudose Roxana – 2003-2006; 2007-2009;2012-2013
9. Strâmbeanu Ramona – 2006-2007
10. Tican Daniela – 2009-2010
11. Matei Simona – 2010-2011
12. Sașu Elena – 2011-2012
13. Shefter Michelle – engl.americ.vol.1998-2000
14. Terry Chun – engl.americ.vol.2000-2002

Religie

1. Guriță Vasile – 1995-1998
2. Guriță Ciprian – 1998-1999
3. Preda Nicoleta – 1998-1999
4. Dobre George – 2000-2001;2002-2003
5. Stoica Maria Luminița – 2001-2002
6. Săceanu Liliana – 2003-2013

Limba Rusă

1. Dumitru Paraschiva – 1963-1965
2. Nicolae Veronica – 1965-1968
3. Rîmboiu Margareta – 1974-1975;1978-1982
4. Bari Nimet – 1975-1976
5. Ionescu Doina – 1976-1978

Învățători

1. Jugănaru Mihai – 1963-1964
2. Țicu Ion – 1963-1964
3. Alexandrache Gheorghe – 1963-1966
4. Tartacran Dan – 1963-1974
5. Ibrahiuță Maria – 1963-1964
6. Mărculescu Elena – 1963-1964
7. Minciu Maria – 1963-1990
8. Ghinga Ioana – 1963-1967
9. Stan Ion – 1964-1983;1986-1987
10. Sodoleanu Elena – 1964-1966
11. Șușală Maria – 1964-1970
12. Alexandrescu Elena – 1964-1965
13. Cadîr Nuzhet – 1964-1989
14. Dragomir Elena – 1966-1967
15. Bărbulescu Lucia – 1967-1990
16. Marinescu Stana – 1970-1990;1993-1995;1996-1997
17. Nemirschi Vladimir – 1970-1979
18. Tobă Aurica – 1974-1977

19. Drăgan Maria – 1974-1997
20. Zbârnea Eugenia – 1975-1992
21. Iordache (Ștefan) Elena – 1977-1994
22. Ungureanu Ioana – 1977-1978
23. Iliescu Maria – 1978-1987
24. Popa Dorica – 1981-1982
25. Mitran Aurelia – 1983-2003;2012-2013
26. Calotă Maria – 1983-1992
27. Tătaru Elena – 1984-1986
28. Vârgoliu Stela – 1990-2013
29. Dumitrescu Marcela – 1990-2013
30. Spătăriuc Liliana – 1990-2013
31. Gani Nela – 1990-2013
32. Magârdician Alis Meline – 1992-1996
33. Păun Elisabeta – 1994-2000;2009-2013
34. Chelaru Lina – 1994-1995
35. Ciobanu (Șlincu) Adriana – 1995-2004
36. Munteanu (Stanoiev) Cleopatra – 1996-2013
37. Ciobanu Coca – 1997-1998
38. Cernat Carmen Elena – 1998-2003
39. Rusnaciuc Carmen – 1999-2000
40. Manole Elena – 2001-2012
41. Gogoneață Daniela – 2001-2002
42. Gaidargiu (Pică) Ana – 2003-2005
43. Cuțumișu Elena – 2004-2005
44. Munteanu Luciana – 2004-2006
45. Badea Cristina – 2006-2008
46. Cucu Florina – 2006-2007
47. Istrate Elena – 2007-2013
48. Marinescu Alina – 2008-2010
49. Doroș Monica – 2010-2013

Elevi de ieri și de azi

În orice caz, era mult mai multă seriozitate...

Numele și prenumele: Badea Gabriela

Elevă a școlii în perioada 1978-1986

Profesiunea: Profesor de matematică, director al Școlii cu clasele I-VIII din Eforie Nord

- Cum erau profesorii?

- Păi, după părerea mea, erau oameni ca și noi cu bune și cu rele, acum îi înțeleg mult mai bine pentru că am ajuns să practic aceeași meserie ca și ei. Modelul meu din punct de vedere al omului să zic așa, a fost doamna profesor Moraru Rodica care mi-a fost și profesor de matematică și dirigintă între anii 1982-1986.

- Ce atmosferă era în ore și în pauze?

- Atmosfera în ore și în pauze era aproximativ aceeași cu cea din zilele noastre. În orice caz, era mult mai multă seriozitate și de asemenea era mult mai mult respect față de profesori.

- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?

- Prin note scăzute la purtare în cazul în care abaterile disciplinare erau mai grave și câteodată prin mici urecheli dacă abaterea respectivă nu era așa de gravă.

- Purtați uniforme?

- Da. De cele mai multe ori.

- Cum erau materiile?

- Materiile pe care le studiam erau aceleași, iar din punct de vedere al informațiilor, acestea erau mult mai ample, bineînțeles, amprenta asupra materiei și-o puneă și profesorul făcând-o mai agreabilă sau nu.

- Cum era să fii pionier? Vă plăceau activitățile?

- Era o mândrie să fii pionier fiecare elev. Îmi plăceau activitățile și participam cu drag la ele.

- Existau sancțiuni pentru pionieri?

- Da, existau sancțiuni, eram amenințați cu faptul că ni se ia cravata, dacă nu participam la activități.

- Chiuleați?

- Nu, nu chiuleam.

- Fumați în școală?

- Nu, dar aveam colegi care fumau și fumau în parc la Nunta Zamfirei.
- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe în școală?
- Nu, nu.
- Vă plăcea la școală?
- Da, de cele mai multe ori da.
- Vă mulțumesc pentru interviul acordat.

Interviu realizat de Florentina Vălimăreanu

Sunt un om al școlii și mi-e dragă școala...

- Mă numesc Spătăriuc Liliana Silvia și am fost eleva acestei școli între anii 1973-1981.
- Cum erau profesorii?
- Am amintiri așa frumoase despre domnii mei profesori încât nu găsesc cuvinte să-i descriu. Erau niște modele, exemple pentru noi, practic îi purtam în suflet ca pe niște luminițe vii și de câte ori avem ocazia, îi sărbătorim. De exemplu eu sunt una dintre elevele care au organizat întâlnirea de 10, 20 și 30 de ani de când am terminat școala generală. Cu aceste ocazii am invitat alături de colegi pe domnii noștri profesori pe care îi iubim și îi respectăm de pe vremea în care erau profesori și care vor rămâne în sufletele noastre, aceiași domni profesori pe care i-am respectat și i-am iubit cât am fost elevi.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- Orele erau o bucurie pentru noi, deoarece învățăm tot ce ne putea folosi mai târziu în viață. La ore era liniște, eram atât de dornici să învățăm, eram foarte respectuoși și cuminiți. Iar domnii profesori erau tineri și frumoși și se ocupau cu foarte multă atenție de educația și de dezvoltarea cunoștințelor noastre. Profesorii erau blânzi și drăguți cu noi, din domnii profesori câțiva erau ușor mai duri cu noi. Doamnele profesoare erau drăguțe, domnii profesori erau ușor mai duri poate că datorită faptului că felul domnilor profesori este acesta, puțin mai severi.
- Purtați uniforme?
- Mi-aduc aminte cu plăcere de uniforma mea, în primul rând aveam părul lung și tot timpul aveam codițe, bentițe și matricole. Iar uniforma o purtam în fiecare zi.

- Cum erau materiile?
 - Învățătoare fiind astăzi, încerc să îmi aduc aminte dacă manualele erau la fel de grele ca acum, spunem noi că sunt grele, dar cred că dintotdeauna muchia cărții a fost mai complicată. Totul a fost să învățăm în fiecare zi și dacă făceam acest lucru ne descurcam. - Cum era să fii pionier?
 - A fost un moment frumos atunci când am devenit pionieră, îmi aduc aminte că era un mod de a stimula, dacă învățai bine ajungeai pionieră mai devreme și dacă învățai foarte bine ajungeai comandant de detașament, apoi de unitate, deci nu era un lucru rău să fii pionier, iar cravata aceea nu ne stătea așa de rău la gât.
 - Existau sancțiuni pentru pionieri?
 - Nu mai țin minte, probabil că existau, dar nu ajungeam la sancțiuni, în general eram cuminiți, studioși și nu îmi aduc aminte să fi primit sancțiuni, eu una, nu, și cred că nici colegii mei.
 - Fumați în școală? Dacă da, unde?
 - Pe vremea mea nu fumau nici părinții, nici cunoștințele mele, nu știu, fumatul este o modă a anilor acestora.
 - Vă plăcea la școală?
 - Îmi plăcea la școală foarte mult și astăzi sunt un om al școlii și mi-e dragă școala ca atunci.
- Vă mulțumesc că m-ați întrebat!

Interviu realizat de Florentina Vălimăreanu, Eforie Nord, 2011

Da, purtam uniforme....

- Cum vă numiți?
- Stela Vărgoliu
- Care este profesia dumneavoastră?
- Profesor învățământ primar, elevă a școlii în perioada 1963-1971.
- Cum erau profesorii?
- Profesorii noștri din acea perioadă erau niște oameni foarte tineri și foarte exigenți.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- Era disciplină, în pauze ca întotdeauna, fiind copii ne jucam și petreceam împreună pauzele.
- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?

- Uneori mai dur, uneori mai puțin dur, depinde de greșelile pe care le făceau.
- Purtați uniforme?
- Da, purtam uniforme deosebite pentru noi pentru că a fi elev era ceva, o mândrie și chiar le purtam cu demnitate.
- Cum erau materiile?
- Materiile erau mai încărcate cu foarte multe noțiuni, dar le învățam cu plăcere.
- Cum era să fii pionier?
- Da, aici este o poveste întreagă. Pentru a fi pionier trebuia să fii un elev foarte bun, nu te puteai face pioner dacă nu erai printre primii elevi ai clasei și la disciplină și la învățătură. Noi luam acest lucru de a fi pionier ca pe o cinste. Da, existau sancțiuni pentru pioneri, îți ridicau cravata pe o perioadă de timp sau te sancționau în fața detașamentului ceea ce era un lucru foarte grav.
- Chiuleați?
- Nu-mi amintesc să fi chiulit vreodată și nici colegii mei de clasă.
- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe în școală?
- Nu, nu. În acea perioadă totuși nu-mi amintesc ca elevii să fi fost atât de violenți, erau mici certuri și mici divergențe între ei, dar de obicei destul de ușor se calmau.
- Vă plăcea la școală?
- Da, mult, mi-a plăcut foarte mult, am fost un copil bun al școlii și catalogul, dacă ar fi luat, s-ar vedea toate rezultatele pe care le-am avut în această școală.

Interviu realizat de Florentina Vălimăreanu, Eforie Nord, 2011

Nici nu se putea intra în școală fără uniforme...

Numele și prenumele: Mirela Tudor

Elevă a școlii în perioada 1975-1983.

Profesiunea: Secretară la școală

- Cum erau profesorii?
- Unii profesori erau exigenți, alții mai puțin exigenți.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- În ore era întotdeauna liniște, iar în pauze ca și acum.
- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?
- Dacă greșeam, eram sancționați cu scăderea notei la purtare și de cele mai multe ori cu pedepse.

- Purtați uniforme?
- Bineînțeles. Nici nu se putea intra în școală fără uniforme.
- Cum era să fii pionier?
- Era un lucru firesc în acea perioadă.
- Chiuleați?
- Nu, nu îmi amintesc să fi chiulit vreodată.
- Fumați în școală?
- Nu, nu. În niciun caz.
- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe în școală?
- Nicio dată implicată, dar am asistat la certuri între colegi.
- Vă plăcea la școală?
- Uneori da, alteori nu.

Interviu realizat de Ioana Simion, Eforie Nord, 2011

Erau ore și ore

Numele și prenumele: Simion Izabela

Elevă între anii: 1977-1985

Profesia: asistent medical

- Cum erau profesorii?

- Profesorii erau ca și acum, poate puțin mai severi unii. Mie mi-au fost foarte dragi toți profesorii și am amintiri frumoase legate de toți. O parte consistentă din amintirile mele este legată de școală și de profesori.

- Ce atmosferă era în ore și în pauze?

- Erau ore și ore. Aveam ore la care era o liniște deplină, în care numai profesorii se auzeau, erau și ore mai relaxante. În general atmosfera era plăcută, depindea și de noi, de cât de bine eram pregătiți, de cât de cuminiți eram.

- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?

- În primul rând exista acea discuție între profesor și elevul respectiv, apoi era chemat părintele la școală și în funcție de gravitatea faptei se scădea nota la purtare sau primeau sancțiuni mai ușoare.

- Purtați uniforme?

- Da, uniforma era obligatorie. Nu erau niște uniforme neapărat frumoase, dar respectam uniforma... asta făcea să arătăm cu adevărat a elevi. Fără uniformă nu prea

intrai în școală.

- Cum erau materiile?

- Este o diferență între ceea ce învățam noi atunci și ce învățați voi acum. Era puțin mai simplu. Se punea mult accentul pe memorare. Una peste alta materiile erau frumoase. Materiile frumoase erau cele predate de profesorii dragi nouă, în general.

- Cum era să fii pionier? Vă plăceau activitățile pionierești? Existau sancțiuni pentru pionieri?

- Să fii pionier era o mândrie la vremea respectivă. Intrarea în rândul pionierilor era adevărat eveniment care era mult așteptat de noi. Da, îmi plăceau activitățile pionierești pentru că erau educative... se organizau tot felul de cercuri, de concursuri între școli. Era frumos, aveam ce învăța. Da, existau sancțiuni pentru pionieri. Chiar nu-mi aduc aminte clar pentru că nu am fost nici pusă în astfel de situații, dar probabil că era excluderea respectivilor elevi din rândul pionierilor.

- Chiuleați?

- Nici gând. Cel puțin pentru mine era total incompatibil cu statutul meu de elev. E adevărat, nu pot să mint, că nu mă bucuram poate, atunci când eram răcită, că nu merg la școală, dar în general nu știam ce e aia chiulit.

- Fumați în școală?

- În niciun caz. Se fuma și atunci. Erau elevi care fumau în locuri știute numai de respectivii elevi. Dar, poate că la vremea respectivă erau mai puțini elevi care fumau față de ceea ce aud și văd eu azi.

- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe în școală?

- Niciodată. Situații de acest gen erau rare. Și noi eram năzdrăvani, dar la alt mod.

- Vă plăcea la școală?

- Da. Mie mi-a plăcut școala și-mi aduc aminte cu drag de acea perioadă. Mi-a plăcut... mi-a plăcut mult!

Interviu realizat de Ioana Simion, Eforie Nord, 2011

Da, îmi plăcea la școală și îmi aduc aminte cu plăcere de acei ani...

Numele și prenumele: Lidia Vrăjescu

- Cum erau profesorii?
- Cadrele didactice erau severe, bine pregătite, buni organizatori.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- Orele începeau cu intonarea imnului "Trei culori cunosc pe lume", se desfășurau în liniște, iar pauzele nu erau așa gălăgioase ca și acum.
- Învățătorul pe care l-am avut, se numea Stan, era bun și blând și ne cânta la vioară.
- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?
- Greșelile erau sancționate prin scăderea notelor la purtare, scoaterea elevilor în careu, în fața tuturor copiilor, cadrelor și bineînțeles erau chemați părinții la școală.
- Purtați uniforme?
- Purtam uniforme, care erau obligatorii, la fel și matricola dar mai aveam și uniforma de pionier. Pe aceasta o purtam când aveam diferite activități.
- Cum erau materiile?
- Materiile erau mai explicate și nu existau manuale auxiliare.
- Cum era să fii pionier? Vă plăceau activitățile pionierești? Existau sancțiuni pentru pionieri?
- Eram mândră că eram pionier. Desfășuram activități de muncă patriotică, concursuri pe alte teme cu diferite școli. Se organizau multe excursii, tabere, expediții. Nu-mi aduc aminte de sancțiunile de pionier, probabil că erau.
- Chiuleați? Dacă da, unde vă duceați când fugeați de la școală?
- Am fost o elevă bună, cuminte și silitoare. Nu am chiulit niciodată și nu am fumat.
- Vi se întâmpla să fiți implicată în violențe în școală?
- În conflicte violente nu am fost implicată. Elevii erau mult mai disciplinați, serioși, respectuoși și responsabili.
- Vă plăcea la școală?
- Da îmi plăcea la școală și îmi aduc aminte cu plăcere de acei ani.

Interviu realizat de Alexandru Vrăjescu, Eforie Nord, 2011

Uniforma era obligatorie...

Numele si prenumele: Neacșu Ion

Elev al școlii între anii: 1973-1981

Profesiunea: Economist

- Cum erau profesorii?
- Majoritatea profesorilor erau prietenoși, apropiați, dar și severi când situația o impunea.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- Deși erau peste 40 de elevi într-o clasă, în ore era liniște, iar în pauze, multă agitație.
- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?
- Când greșeam eram avertizați verbal, sau erau anunțați părinții și uneori chiar trași de urechi.
- Purtați uniforme?
- Uniforma era obligatorie.
- Cum erau materiile?
- Interesante și folositoare.
- Cum era să fii pionier? Vă plăceau activitățile pionierești? Existau sancțiuni pentru pionieri?
- În acei ani, să fii pionier era un lucru normal. Era o plăcere să ne întâlnim cu ocazia diferitelor activități. Nu îmi aduc aminte de sancțiuni pionierești.
- Chiuleați? Dacă da, unde vă duceați când fugeați de la școală?
- Nu am chiulit.
- Fumați în școală? Dacă da, unde?
- Nu am fumat.
- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe în școală?
- Nu.
- Vă plăcea la școală?
- Întotdeauna mi-a plăcut la școală.

Interviu realizat de Andreea Neacșu, Eforie Nord, 2011

Era o atmosferă frumoasă în general...

- Bună seara, cum vă numiți ?
- Teodorescu Florian.
- Sunteți de acord să ne răspundeți la câteva întrebări despre viața dumneavoastră de elev?
- Da.
- Cum erau profesorii?
- Profesori în general impuneau respect prin comportament și atitudine.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- În ore era liniște, iar în pauză era o agitație totală după teme pentru că acasă nu aveam timp .
- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?
- Prin scăderea notei la purtare în general și mai trecea și la educație manuală.
- Purtați uniforme?
- Da, și le purtam cu plăcere.
- Cum erau materiile?
- Nu erau atât de dificile ca și acum, dacă învățai erau ușoare, dacă nu, erau complicate.
- Cum era să fiți pionier?
- O mândrie.
- Vă plăceau activitățile pionerești?
- Da .
- Existau sancțiuni pentru pionieri?
- Nu.
- Chiuleați?
- Nu, asta a fost una din regulile mele, să nu chiulesc, nici la generală, nici la liceu.
- Fumați în școală?
- Nu fumez nici acum, nu am fumat nici atunci.
- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe la școală?
- În general m-am ferit de chestiile de genul acestea, dar s-au mai întâmplat câteva cazuri în care a trebuit să aplanez, nu că am fost implicat.
- Vă plăcea la școală?
- Da era un loc unde te întâlneai cu colegii, colegele, prietenii, era o atmosferă frumoasă în general.

Interviu realizat de Liviu Teodorescu, Eforie Nord, 2011

În ore toți elevii ascultau cu interes ceea ce profesorii predau....

Numele și prenumele: Pavel Nicoleta

- Cum erau profesorii?
- Profesorii erau foarte buni, înțelegători și se ocupau foarte bine de elevi și de activitățile școlare.
- Ce atmosferă era în ore și în pauze?
- În ore, toți elevii ascultau cu interes ceea ce profesorii predau, iar în pauze bineînțeles ne destindeam pe holurile și în curtea școlii făcând tot felul de ghidușii ca să le zic așa.
- Cum sancționau profesorii greșelile elevilor?
- Profesorii sancționau greșelile elevilor, uneori cu note mici, alteori cu note scăzute la purtare și chiar cu mici pedepse.
- Purtați uniforme?
- Da, purtam uniforma doar până la revoluție.
- Cum erau materiile?
- Materiile erau pentru unii mai grele, pentru alții mai ușoare.
- Cum era să fiți pionier?
- A fi pionier însemna să îndeplinești anumite reguli, depinde de gradul pe care îl aveai și de asemenea era o mândrie. Eu am fost chiar comandat de grupă și purtam șnurul roșu.
- Vă plăceau activitățile pionerești?
- Da erau foarte frumoase.
- Existau sancțiuni pentru pionieri?
- Desigur existau sancțiuni, printre care dezonorarea de a fi pionier și de a ți se lua cravata.
- Chiuleați?
- Foarte puțin. Pe faleză.
- Fumați în școală?
- Nu, nu fumam.
- Vi se întâmpla să fiți implicat în violențe la școală?
- Niciodată.

- Vă plăcea la școală?
- Da, mai ales ora de limba română.

Interviu realizat de Claudiu Pavel, Eforie Nord, 2011

Bună ziua,

Cu acest email aş dori să salut toți foști mei profesori, am fost elev în școala din Eforie Nord între anii 2002 – 2004. Numele meu este Fulga Robert Alexandru și precizez că m-am simțit de minune în această școală. Acum sunt plecat peste hotare de ceva timp și am găsit modalitatea de a-mi saluta profesorii prin acest email. O zi bună!!!

Alexandru Fulga, absolvent 2004

Învățămintele, amintiri și experiențe

Unicitatea oamenilor constă în caracterul, personalitatea și mentalitatea fiecăruia, iar ceea ce ne conferă statutul de "valori ale societății" este felul prin care ne exprimăm această individualitate.

Există câțiva factori determinanți ce stau la baza formării unui caracter, iar unii dintre aceștia sunt reprezentați de școala și profesorii ei. Școala generală nu este doar o instituție de învățământ, ci și un loc al formării și al cunoașterii de sine. Pentru mine, școala generală a fost locul în care m-am format ca persoană, mi-am structurat ideile și concepțiile despre viață și despre ceea ce reprezintă binele și răul, mi-au fost insuflăte valori ce se încadrează în tiparele moralității și am avut oportunitatea și onoarea de a avea o învățătoare și profesori deosebiți ce întotdeauna m-au îndrumat pe căile potrivite mie și înclinațiilor mele. Am descoperit că oamenii sunt cei mai importanți atunci când vine vorba de dezvoltare personală, că numai prin oameni, cu ajutorul și susținerea lor poți evolua și îți poți defini personalitatea. Nu doar că am învățat foarte multe lucruri importante de la domnii mei profesori, dar am primit mai multă afecțiune și înțelegere din partea lor decât din partea oricăror alți profesori pe care i-am avut. Îmi amintesc faptul că la începutul orelor eram curioasă

să descopăr ce alte informații voi mai primi și că eram entuziasmată și mândră de fiecare dată când participam la concursuri reprezentând școala mea.

La finalul acestei etape minunate, de care fiecare dintre noi ar trebui să ne amintim cu bucurie și plăcere, am simțit că această despărțire este normală și necesară în vederea evoluției mele, dar așa fi vrut să o întârzii pe cât de mult posibil. Ultima oră de dirigiență, la care au participat toți profesorii, a fost deosebită, mai ales din punct de vedere emoțional, fiecare dintre noi trebuind să rezume opt ani în câteva rânduri suficient de grăitoare încât să acumuleze toate bucuriile, tristețile și satisfacțiile trăite. Am fost emoționată de acele momente inefabile și le voi cataloga mereu ca fiind pline de genuitate.

Sunt momente în care revăd albumul de sfârșit de an pentru a-mi reaminti experiențele trăite. De fiecare dată când trec pe lângă școală retrăiesc momentele semnificative și mă gândesc cu multă stimă la domnii profesorii ce m-au educat în așa fel încât să fiu persoana care sunt astăzi.

Sper ca într-o zi, prin ceea ce îmi doresc a realiza în viață, să vă pot face mândri de mine!

Vă mulțumesc!

Rătăvoi Letiția-Alexandra, absolventă 2009

Mă numesc Andreea și am terminat Școala cu clasele I-VIII Eforie Nord în 2009. Acum sunt clasa a XII-a la Liceul Teoretic *Ovidius*. Am „crescut” alături de această școală timp de 4 ani, am ajuns aici în clasa a V-a pentru că părinții mei au considerat că este o variantă mai bună pentru mine...și așa a fost, iar pentru decizia asta o să le mulțumesc mereu.

Nu pot să vă zic decât că această școală e locul unde am întâlnit profesorii care m-au format ca persoană, oamenii de la care am învățat o grămadă de lucruri și datorită cărora sunt acum la *Ovidius* și sunt mândră de asta. Afirm lucrurile astea pentru că atunci când am ajuns la liceu am văzut o diferență între mine și ceilalți și am realizat cât de important e să ai profesori care să se implice și care să-ți insufle anumite principii și dorința de a fi foarte bun la ceea ce faci.

Andreea Mirică, absolventă 2009

Au trecut aproape patru ani și cu toate acestea, îmi aduc aminte cu plăcere de momentele petrecute în școala generală. Atunci le consideram, desigur, banale și lipsite de importanță, însă am constatat, odată cu trecerea timpului, cât de importante au fost în evoluția mea. Mi-am dat seama că toți cei opt ani au constituit un bagaj al cunoștințelor destul de bogat, față de cel al noilor colegi din liceu și spun asta, nu pentru că aș fi lipsită de modestie, ci pentru că reprezintă o realitate. Să văd că există copii care, ajunși în clasa a IX-a, nu știu unde se află România pe harta Europei, sau continuă să facă greșeli gramaticale, m-a uimit, dar, totodată m-a făcut să realizez faptul că nimic din toate lucrurile învățate aici nu au fost întâmplătoare.

Atunci când spun Școala Generală, mă uit de fiecare dată înapoi, mă văd pe mine așa cum eram atunci, știind însă, că toți acei opt ani stau acum la baza "eului" meu de astăzi. A pornit totul ca o joacă, pentru că la șapte ani "jocul" reprezenta activitatea principală. Cred că asta ne-a influențat fundamental. Competiția ne-a făcut să dăm tot ce aveam mai bun de fiecare dată, vroiam tot timpul să fim primii, să fim cei mai buni, iar "A-ul" trebuia să fie cea mai performantă clasă. Cred că a și reușit. Toate astea nu le-am făcut singuri, în mod evident. În primii ani ne-am aflat sub aripa doamnei învățătoare care a căutat mereu noi metode de învățare. Totul era creativ, făceam tot timpul altceva decât făceau ceilalți, iar fiecare serbare era cu adevărat un act al creației, în esență un spectacol cu acte în regulă unde cântecele cu versuri personalizate reușeau să atragă mereu ropote de aplauze. Apoi am devenit "mari". Apăruseră automatismele, știam reacțiile fiecărui profesor, știam momentele bune sau mai puțin bune și învățam fără să punem prea multe întrebări. De fapt, devenisem ușor, ușor o mare familie, un tot unitar care, chiar dacă la finalul clasei a VIII-a a rămas fără un membru, a cules roadele celor opt ani plini de eforturi, învățatură și mai ales emoții. Poate de aceea, mă reîntorc cu aceeași plăcere, chiar dacă doar în trecere și nu în calitate de elev, fiindcă ecoul acestor momente răsună și acum în sufletul meu.

Pentru toate acestea voi rămâne, cu siguranță, mai mult decât recunoscătoare și nu-mi rămâne decât să vă mulțumesc, iar dacă există momente când cuvintele par prea puține, cred că acesta este unul dintre ele.

Știu că acești 50 de ani vă reprezintă și sper ca numărul lor să crească mult timp de acum încolo. La mulți ani!

Zisu Roxana-Andreea, generatia 2001-2009

În urmă cu patru ani încheiam un capitol din viață, iar acum mă pregătesc să închei altul. În față este facultatea, viața de adult, ceea ce entuziasmează și sperie în același timp. Momentele de felul acesta sunt cele care ne fac să ne gândim la cum am ajuns acolo unde suntem, și de un lucru sunt sigură: cei opt ani petrecuți în această școală au fost hotărâtori pentru ceea ce sunt acum. Am devenit persoana care sunt astăzi, persoana cu planuri de viitor ambițioase și, cel mai important, cu certitudinea că le pot duce la capăt, pentru că am pornit cu dreptul.

Am început cu o doamnă învățătoare care a fost, de fapt, mult mai mult. Timp de patru ani s-a străduit să ne formeze, să ne educe și să ne mențină permanent interesul viu. Excursii, concursuri și activități de tot felul, toate având în centru o doamnă învățătoare energică, cu un zâmbet omniprezent și cu o imaginație care o depășea chiar și pe a noastră, așa îmi amintesc eu școala primară.

Cu aceeași plăcere îmi amintesc și ceilalți patru ani, patru ani plini de momente frumoase. Indiferent cum au părut la momentul respectiv, cred că după ce s-au încheiat am început să le conștientizăm cu adevărat importanța. Îmi vin în minte nenumărate întrebări de tipul: “Dar de unde știai asta?” auzite de-a lungul anilor de liceu, la care răspunsul invariabil era: “Am făcut asta și în generală...”. Tot în liceu mi-am dat seama și de diferența de nivel al culturii generale existente între noi, cele care am fost colege în școală și ceilalți, care veniseră tot din școli considerate bune, dar de unde nu au rămas decât cu un minim de cunoștințe. De multe ori rămâneam surprinse văzând cum colegi de-ai noștri se chinuiau să rețină niște lucruri care pentru noi păreau niște lucruri de bază. E firesc să ni se pară surprinzător când vedem oameni care pierd 5 minute în fața unei hărți ca să găsească o țară sau o formă de relief, nouă, celor care ajunsesem să recunoșteam din spatele clasei toate elementele indicate pe hartă, fără ca măcar să considerăm asta ceva extraordinar. La fel de surprinzător ne pare și când observăm că pentru ceilalți e un efort să învețe câteva pagini de istorie, nouă, celor care ieșeam de la ora de istorie cu lecția pe jumătate învățată deja. Nu am învățat doar pentru ascultarea de mâine sau pentru teza de la sfârșit de semestru, ne-am format o cultură generală care acum ne prinde extrem de bine și care se datorează modului în care ne-au fost predate aceste lucruri.

Am realizat pe parcurs cât de important este să avem profesori pentru care nu contează numai rezultatele de moment, ci cu ce rămânem în final, care nu pun accetul numai pe CE trebuie să învățăm, ci și pe CUM învățăm, care nu doar ne predau, ci care ne și educă...

Acum, la aniversarea a 50 de ani, ce pot spune altceva decât: La mulți ani frumoși înainte! Și pentru elevi: oricât de greu vi s-ar părea acum, stați liniștiți, va fi din ce în ce mai greu după ce terminați! Lăsând gluma la o parte, bucurați-vă de anii aceștia pentru că într-adevăr aveți motive.

Flavia Toncu, absolventă 2009

Mă gândesc cu plăcere la anii petrecuți în Școala generală. Amintiri frumoase și numai gânduri bune voi avea întotdeauna pentru doamna învățătoare, pentru domnii profesori și pentru toți colegii mei care mi-au fost alături. Va fi întotdeauna o bucurie să revin în acest loc.

Mădălina Gheorghe, absolventă 2011

Cei opt ani pe care i-am petrecut în această școală m-au făcut să cred că a fost locul de unde am putut învăța multe.

A fost locul în care mi-am găsit grupuri imense de prieteni și locul în care îmi petreceam cele mai frumoase clipe alături de profesori și profesoare pe care-i consider și în momentul de față

o a doua familie.

În această școală mi-am petrecut cele mai frumoase momente, dar și urâte, însă împreună am depășit obstacolele și am reușit să fim victorioși în trecerea timpului necugetător. Acești ani petrecuți în școală pentru mine au însemnat o întreagă experiență adevărată, petrecută alături de profesori și profesoare.

Regret mult că a venit clipa despărțirii și să spun adio clipelor cu adevărat frumoase petrecute în școală.

Acest moment a venit atât de repede, încât nu-mi vine să cred că trebuie să-mi iau adio chiar acum când am înțeles că nu voi mai întâlni profesorii care să-mi poarte de grijă și colegii care mi-au fost aproape mereu. Tot ce aș vrea să fac, ar fi să pot da timpul înapoi, să fiu iar eleva acestei școli, dar știu că această dorință este imposibilă.

Andreea Ambrose, absolventă 2012

A venit și momentul acesta: în curând, voi fi liceană.

Dar nu pot să uit cei opt ani petrecuți la această școală. Aici am

avut primele emoții, atunci când am intrat în clasa I. Încă îmi aduc aminte acea zi. Am pășit pe holul școlii, puțin speriată deoarece nu știam ce se va întâmpla, dar mama mă încuraja cu cuvinte dulci și așa am prins puțin curaj.

Dar nu pot să uit nici începutul clasei a V-a când nu știam ce profesori vom avea, dacă vor fi de treabă, și dacă vom avea ca diriginte un profesor sau o profesoară și ce materie preda.

Dar toate aceste zile au trecut și iată că sunt în clasa a VIII-a cu cei mai neastâmpărați colegi și cei mai buni profesori.

Valentina Bătrânu, absolventă 2012

Cei 8 ani petrecuți în această școală, sincer, nu o să-i uit niciodată. Chiar dacă am făcut și tâmpenii sunt sigură că unor persoane o să le lipsesc. O să-mi fie dor să ne țină "diriga" morală, o să-mi fie dor să ne certe profii pentru că vorbim mereu sau că nu am învățat...

Ce distractiv era când a ieșit profu din clasă și noi am început să ne batem cu bulgări.. aruncam unul în altul, sau ieșirile cu doamna dirigintă pe plajă făcând poze pentru site-ul școlii..

Profu era destul de strict, și ne altoia de fiecare dată când ne prindea că facem tâmpenii....dar ne altoia cu zâmbetul pe buze....cine se putea supăra pe el?

Acum a venit timpul să ne luăm rămas bun de la această școală și de la cei mai tari profesori. La liceu nu știu cum va fi, dar cu siguranță nu va fi cum a fost în generală.

Maria Iordache, absolventă 2012

Ce înseamnă clasele I-VIII pentru mine?

Pentru mine au însemnat foarte mult deoarece anii de școală în care am copilărit mi-au fost foarte dragi.

Acum a venit vremea să plec la liceu și o să-mi lipsească colegii și prietenii. Chiar dacă unii prieteni nu mi-au fost aproape, eu îi voi susține ca și cum au fost prieteni adevărați.

Iulian Bucel, absolvent 2012

Acești ani petrecuți în școală au fost minunați, dar am avut și dificultăți, uneori cu colegii, alteori cu profesorii.

O să îmi fie foarte greu să mă despart de prietenii pe care mi i-am făcut, de profesori și mai ales de doamna dirigintă. Doamna dirigintă ne-a fost alături la bine și la rău, ne-a ajutat de foarte multe ori și mereu, la orele dânzei, exista un strop de distracție; este o persoană extraordinară în ochii noștri. Mie, personal, mi-au plăcut anii petrecuți în această școală și îmi va fi dor de colegii mei și de profesorii care ne-au îndrumat în toți acești ani, deoarece ei au fost pentru mine ca o a doua familie.

Ionuț Bârsan, absolvent 2012

Cei 8 ani de școală înseamnă o bază de cunoștințe pe care le căpătăm de-a lungul timpului. În primul rând ne-am făcut un colectiv bun. Din clasa a V-a, ne-a luat o dirigintă foarte bună pe care o admir deoarece este o doamnă deșteaptă de la care avem ce să învățăm.

Ultimul an de gimnaziu înseamnă un an foarte dificil deoarece avem testele de Evaluare Națională de care depindem să intrăm la liceu.

Dragoș Dascălu, absolvent 2012

Școala ne-a învățat încă din copilărie, din clasa I să fim prietenoși unii cu alții. Cu timpul am întemeiat o imensă familie, iar școala a devenit casa armoniei. Profesorii sunt oameni cu experiență pe care îi respectăm și sunt cei ce ne dau informații despre lucruri pe care nu le știm pentru a intra în examenul care este foarte important pentru viitorul nostru. Ei ne învață și ne educă.

Pentru mine acești opt ani de școală au însemnat un timp lung de a învăța tot ce este mai bun, de a mă gândi la viitorul meu. Școala, pentru mine, este cea de a doua familie, iar profesorii, părinții ce ne îndrumă. Anii au trecut foarte repede; noi terminăm clasa a opta și urmează cei mici care vor gusta din cei mai frumoși ani din viața unui elev. Pentru mine școala este un cuvânt care îmi aduce aminte de cei mai

frumoși ani din copilărie pe care nu îi voi uita niciodată și vor rămâne amintiri plăcute.

Sportul este o distracție atunci când vine vorba despre handbal și fotbal, deoarece este o formă de relaxare. Asta este o parte din viața de la școală, de care azi ne despărțim cu melancolie.

Mădălina Râpă, absolventă 2012

Școala - "imensa familie"

Pentru mine școala a însemnat și va însemna întotdeauna descoperirea unei noi lumi dincolo de familie și prieteni. Totul s-a schimbat de când am început școala, nimic nu a mai fost la fel... nici eu. Am devenit o persoană mult mai serioasă, poate chiar matură și am învățat o groază de lucruri care țin atât de școală în sine ... cât și de moralitate. Cât despre relații... pot spune că asta a fost cea mai amuzantă și bună parte din toți acești ani. Colegii au constituit punctul forte al voioșiei, distracției și entuziasmului. Cu toții am fost ca o imensă familie și am învățat să ne înțelegem, să ne sprijinim, să ne apărăm reciproc. Chiar dacă în clasă sunt mai mulți băieți decât fete am fost destul de echilibrați și ne-am înțeles bine. Sunt sigură că ne va fi dor unul de altul la liceu, dar vom rămâne cu amintiri plăcute toți. Spre exemplu, mie îmi va fi dor: de timpul petrecut cu Flori, de nebunelile haioase ale lui Mihai, de glumele lui Claudiu și Alex, de visul sportiv al băieților (Adi, Ionuț, Liviu, Mihai, Nițu, ..), de prietenia dintre Steli și Emi, de Micu și bombeurile cu mingea de handbal, chiar și de micile certuri prostești.

Am fost ca o mare familie în care doamna dirigintă ne-a îndrumat ca o mama și a avut grijă de tot cum nu se putea mai bine.

Pe măsură ce mă apropiu mai mult de finalul clasei a VIII-a îmi dau seama că toți acești ani au constituit o perioadă de pregătire spre viitor în care am fost sprijiniți de oameni cu o bogată cultură de la care am avut cu adevărat ce învăța, profesorii, care îmi vor rămâne mereu în minte și pe care îi voi aprecia în continuare pentru tot efortul depus.

Ioana Simion, absolventă 2012

Acum patru ani noi și doamna dirigintă aveam un vis: să devenim un colectiv unit. Exceptând anumite momente în care ne vine să ne luăm "la revedere" și apoi să plecăm pe drumuri total diferite, cred că am reușit. Noi, clasa a VIII-a B, doar un grup de adolescenți pe care dacă i-ai privi cu atenție nu ai zice că au ceva în comun. Dar avem- prietenia- chiar dacă uneori se manifestă prin certuri sau idei trăznite ce nu îi amuză deloc pe cei ce au ghinionul să fie victimele acestora. Am ajuns din eu, tu, el, ea, doar...noi. Și nu am fi fost aceiași fără profesorii ce își sacrifică cel puțin o oră pe săptămână să își petreacă timpul cu noi.

Nu pot să închei fără să îi mulțumesc doamnei diriginte care s-a străduit să ne țină în frâu și să scoată tot ce e mai bun din noi. Le mulțumesc profesorilor că au rămas alături de noi să ne învețe și să ne îndrume cu răbdare și devotament.

Florentina Vălimăreanu, absolventă 2012

Cei 8 ani petrecuți în ȘCOALĂ au însemnat, pentru mine, foarte mult .

În ȘCOALĂ practic, am trăit, poate cea mai frumoasă etapă a vieții, și anume, copilăria.

Aici am învățat lucruri care îmi vor fi de mare folos în viață, tot aici, mi-am făcut prieteni adevărați alături de care am petrecut clipe foarte frumoase și importante, prieteni pe care nu îi voi uita niciodată!

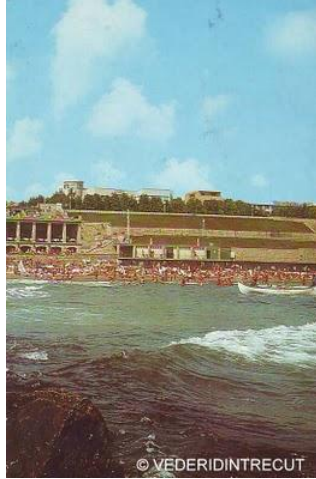
Această experiență, ȘCOALA, va rămâne pentru totdeauna în mintea și sufletul meu.

Alexandru Vrăjescu, absolvent 2012

Viața școlii în imagini

Eforie Nord în anii '60

Elevi de odinioară

[Calusarii](#)

[Emilian Birsan](#)

[Emilian Birsan](#)

[Emilian Birsan](#)

[Emilian Birsan](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Izabela Simion](#)

[Liliana Spatariuc](#)

[Liliana Spatariuc](#)

[Liliana Spatariuc](#)

[Liliana Spatariuc](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Paula Sendria](#)

[Pionieri](#)

[Pionieri](#)

[Pionieri](#)

[Pionieri](#)

[Pionier](#)

[Soim](#)

[Stefania Batranu](#)

[Stefania Batranu](#)

[Steluta Vargoliu](#)

[Steluta Vargoliu](#)

[Steluta Vargoliu](#)

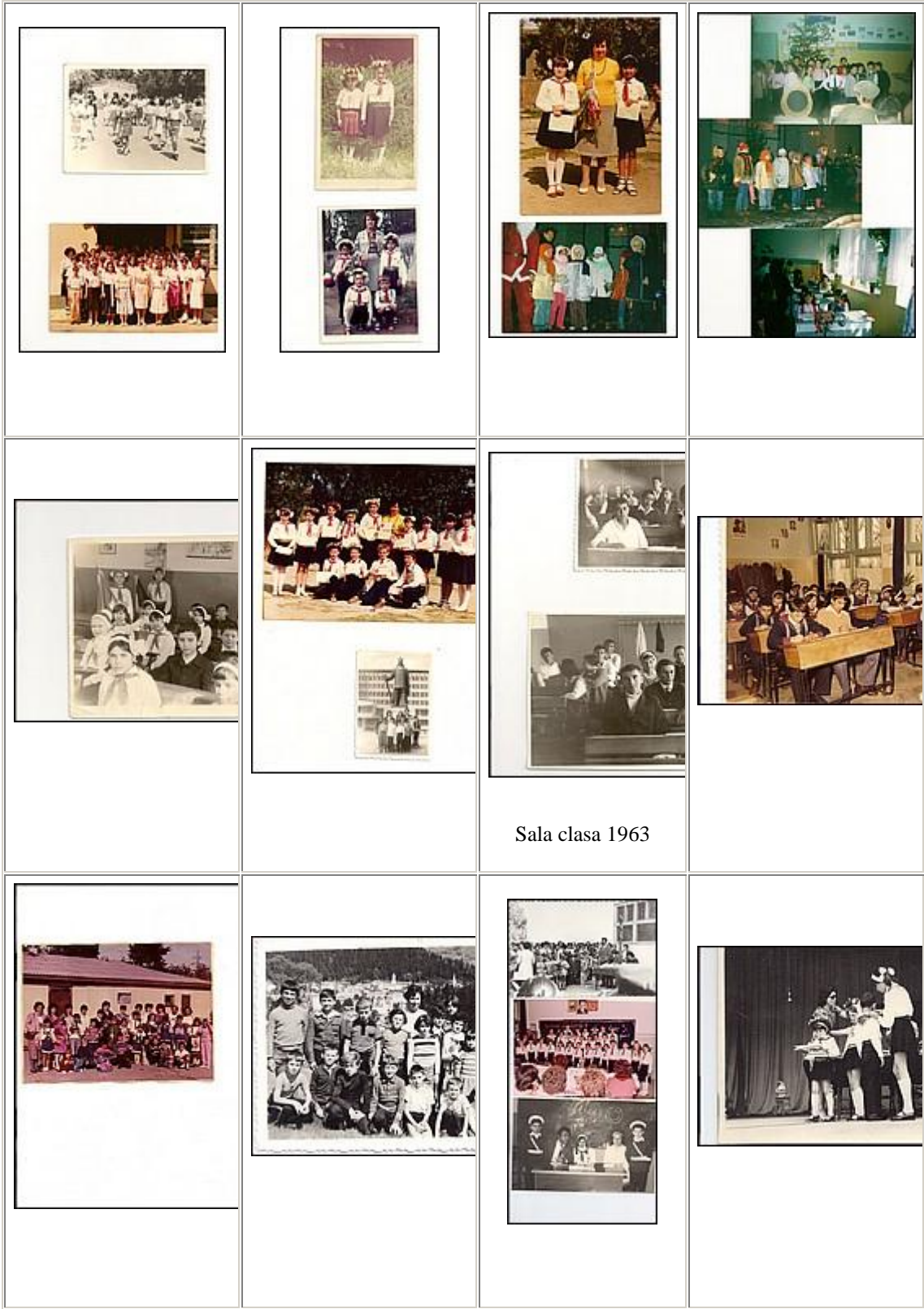
[Steluta Vargoliu](#)

[Steluta Vargoliu](#)

Poze de odinioară

	 	 	
<p>Atelierul scolii</p>	<p>Echipa handbal.</p>	<p>Festivitati in curtea scolii</p>	<p>Laborator fizica-chimie</p>
 	 	 	
 	 	 	

Sala clasa 1963

			
	<p>Serbare școlară</p>		

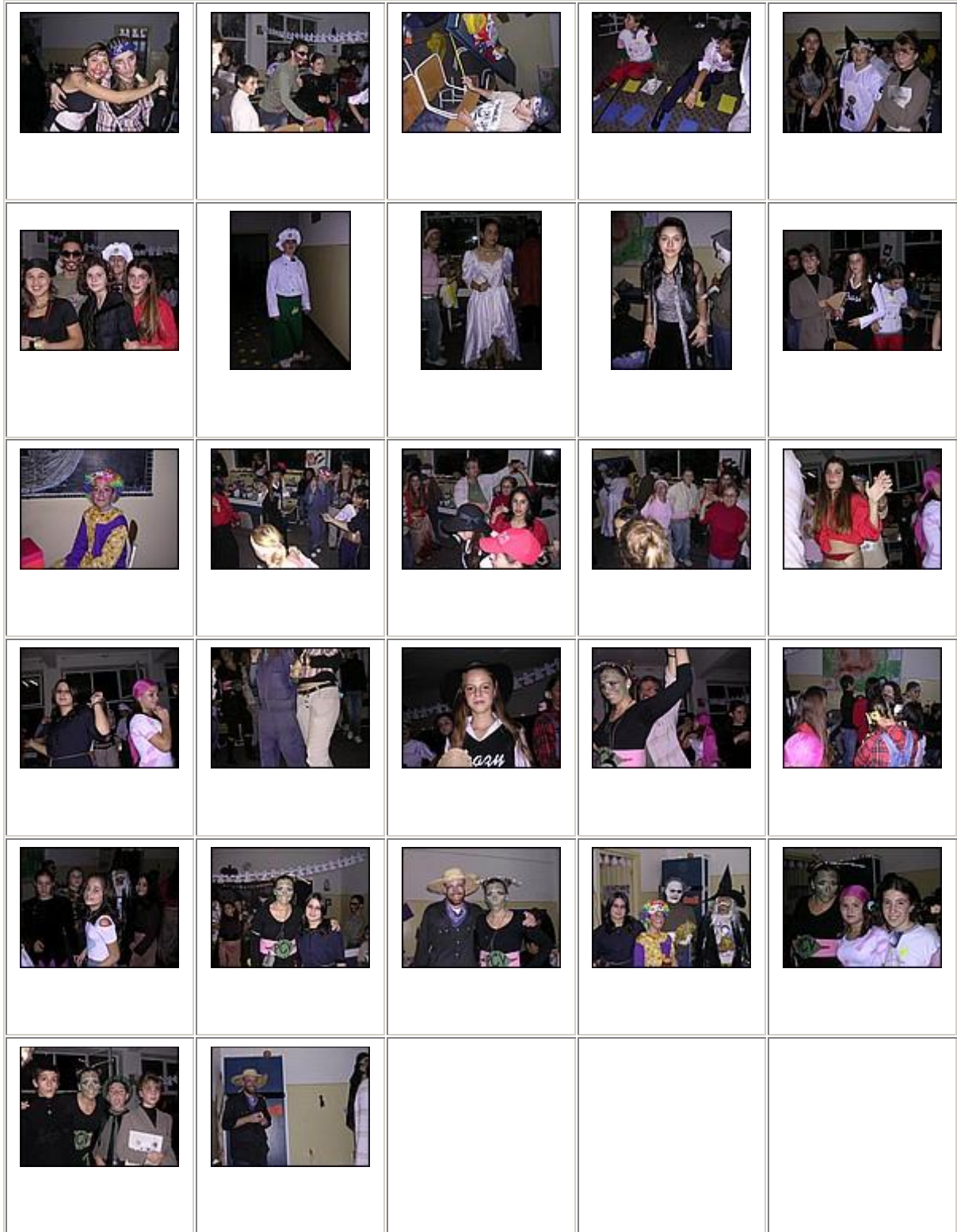
La Info Efnord în 2002

Poliția premiază copiii cuminiți, 2004

Halloween la Eforie Nord 2004

**Întâlnire cu domnul Constantin Ionașcu, Președintele Asociației Foștilor Deținuți
Politici, ianuarie 2005**

**Europa reconstituită în puzzle de elevii clasei a 3-a A,
înv. Stela Vârgoliu, 2005**

Copilul artist - Proiect interjudețean 2013

Cuprins

Scurt istoric.....	1
• Din istoria de început a oraşului nostru.....	2
• Un oraş, o şcoală, o viaţă!.....	3
• Managementul şcolii.....	5
• Evoluţia colectivelor de elevi.....	7
• Proiecte la Şcoala Eforie Nord	9
Oamenii şcolii.....	13
• Dascăli.....	13
• Profesorii şcolii.....	37
• Elevi de ieri şi de azi.....	40
Viaţa şcolii în imagini.....	59

*La școală, îmi place să
aflu multe lucruri
interesante...îmi place să
știu.*

La mulțiamii!

*Școala care
ne place!!!*

